

Cena 0.14 EUR

NR. 1 2016. gada 3. februāri

INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

FOTO - BENTĀ ŠTRAUSA

ILŪKSTES NOVADA VĒSTIS

PAR DOMES SĒDĒM DECEMBRĪ UN JANVĀRĪ

29.decembra domes sēdē izskatīja jautājumus :

1. Par Ilūkstes novada pašvaldības darbinieku darba samaksas piešauti minimālajai darba algai 2016.gadā.
2. Par pašvaldības īpašumā esošo būvju bilances vērtības palielināšanu un jaunizveidoto inženierbūvju iekļaušanu bilancē.
3. Par finansiālu atbalstu Daugavpils rajona invalīdu biedrībai.
4. Par nekustamā īpašuma nodokļa parāda un nokavējuma naudas dzēšanu SIA "Krokuss L" Dvietes pagastā.
5. Par V.Š. iesnieguma izskatīšanu jautājumā par izdevumu kompensāciju.
6. Par grozījumiem pašvaldības 2015.gada budžetā.
7. Par ēdināšanas finansējuma piešķiršanu novada vispārizglītojošajām izglītības iestādēm.
8. Par izmaiņām Ilūkstes mūzikas un mākslas skolas izglītības programmu īstenošanas vietās un grozījumu Ilūkstes mūzikas un mākslas skolas nolikumā.
9. Par zvejas tiesību nomu I.A. Dvietes ezerā Dvietes pagastā.
10. Par Subates pilsētas un Prodes pagasta pārvaldes juridiskās adreses maiņu.
11. Par izlīguma noslēgšanas civillietā Nr.C12140515 iespējas izskatīšanu
12. Par pašvaldības nekustamā īpašuma "Pīlādži"-18, Dvieta, Dvietes pagasts atsavināšanu.
- 13.-36. Par pašvaldības zemes iznomāšanu, nomas tiesību izbeigšanu un nomas līgumu pagarināšanu.
37. Par grozījumiem Administratīvās komisijas nolikumā.
38. Par grozījumiem Administratīvās komisijas sastāvā.

14. janvāra ārkārtas domes sēdē izskatīja jautājumu Par Ilūkstes novada kultūras centra direktora Anda Ķīša 2016.gada 7.janvāra sūdzības izskatīšanu.

25. janvāra domes sēdē izskatīja jautājumus:

1. Par pašvaldības 2015.gada budžeta izpildi.
2. Par Ilūkstes novada pašvaldības 2015.gada budžeta rezerves fonda līdzekļu izlietojuma apstiprināšanu.
3. Par SIA "Veselības un sociālās aprūpes centrs "Subate"" 2015.gada finanšu pārskata apstiprināšanu.
4. Par nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojuma piešķiršanu Bebrenes pagastā.
5. Par nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojuma piešķiršanu biedrībai „MOTO ILŪKSTĒ”.
6. Par finansiālu atbalstu Ilūkstes novada sportistiem.
7. Par IZM mērķdotācijas sadali Ilūkstes novada izglītības iestādēm, piemaksu noteikšanu iestāžu vadītājiem un pedagogu darba likmes paaugstināšanu.
9. Par valsts budžeta mērķdotācijas sadali Ilūkstes novada pašvaldības tautas mākslas kolektīvu vadītāju darba samaksai.
10. Par Ilūkstes novada himnas izstrādes konkursa uzvarētājiem.
11. – 35. Par pašvaldības zemes iznomāšanu, nomas tiesību izsoli, nomas tiesību izbeigšanu un nomas līgumu pagarināšanu.
36. Par tālākizglītības kursu programmu maksas noteikšanu Bebrenes vispārizglītojošajā un profesionālajā vidusskolā.

• Nolēma ar 2016.gada 1.janvāri darbiniekiem, kuriem noteikta pamatalga un kuri tiek finansēti no pašvaldības budžeta, izņemot darbiniekus, kuriem pamatalga mēnesī izteikta procentuāli, atalgojumu paaugstināt par 10 eiro mēnesī, ņemot vērā normālo darba laiku 40h nedēļā un samazināt atalgojumu 20% apmērā darbiniekiem, kuriem noteiktā amata algas likme mēnesī izteikta procentuāli un kuri tiek finansēti no pašvaldības budžeta, savstarpēji vienojoties ar darbiniekiem par nepilna darba laika noteikšanu proporcionāli algas samazinājumam. Noteica, ka neskatoties uz nepilnu darba laiku ir jānodrošina

FOTO – SARMĪTE BOGDANOVIČA

pašvaldības un tās iestāžu darba procesa nepārtrauktību un darbiniekiem darba pienākumu izpildi, saskaņā ar amata aprakstu.

• Konstatēja, ka ir pabeigta daļēja rekonstrukcija Ilūkstes pilsētas siltumapgādes tīkla siltumtrases posmā no Jēkabpils ielas līdz Stadionā ielai par 20 558,88 eiro, ir pabeigti Ilūkstes pilsētas siltumstacijas ēkas atjaunošanas darbi un apkures katla KVLC remonts par kopējo summu 75 961,86 eiro, ir uzstādīts malkas apkures katls EKO-CKS 250 Raudas internātpamatskolā par 4 960,46 eiro, ir veikta apgaismojuma ierīkošana (6 stabi, 6 gaismekļi) Dvietes pagasta ciemā autoceļu Dvietes skola- parks- tilts un Mednieki- Liepziedi- Centrs posmos par 4 838,19 eiro ir veikta apgaismojuma ierīkošana (3 stabi, 6 gaismekļi) Ilūkstes novada sporta skolas Sporta centram, Stadionā ielā 3, Ilūkstē, par 2 555,90 eiro. Sakarā ar to nolēma palielināt šo objektu bilances vērtību.

• Piešķīra 470 eiro Daugavpils rajona invalīdu biedrībai Jaungada pasākuma "Jaungada jampadracis" organizēšanai .

• Dzēsa likvidētā SIA "Krokuss L", reģistrācijas Nr. 45403006453, juridiskā adrese: "Vidūči", Aronas pagasts, Madonas novads, nekustamā īpašuma nodokļa parādu 272,97 eiro par nekustamo īpašumu "Priedes", Dvietes pagastā.

• Nolēma informēt V.Š. par to, ka laužot īres līgumu dzīvokļa Pašulīene .2-12, Sēderes pagastā atbrīvošanas gadījumā, saskaņā ar pieņemtajiem domes lēmumiem pašvaldība kompensāciju neparedz, bet piedāvā līdzvērtīgas dzīvošanai derīgas telpas citā daudzīvokļu mājā Sēderes vai Pašulīenes ciemā.

• Piešķīra finansējumu 400 eiro apmērā novada vispārizglītojošajām izglītības iestādēm skolēnu un viņu pavadošo pedagogu ēdināšanai, kas 2016.gadā piedalīsies mācību priekšmetu 2.posma (novada, reģionālajās) un 3.posma (valsts) olimpiādēs.

• Atbalstīja Mūzikas un mākslas skolas direktores priekšlikumu izveidot Bebrenes vispārizglītojošās un profesionālās vidusskolas telpās Ilūkstes mūzikas un mākslas skolas Vizuāli plastiskās mākslas programmas īstenošanas vietu. Tagad novadā būs divas „Vizuāli plastiskā māksla” īstenošanas vietas : Ilūkstē, Raiņa ielā 33 A Bērnu un jauniešu centra telpās un Bebrenes pagastā, Bebrenes vispārizglītojošās un profesionālās vidusskolas telpās.

• Noteica Ilūkstes novada Subates pilsētas un Prodes pagasta pārvaldes, Reģ. Nr. 90009148708, juridisko adresi- Tirdz. laukums 18, Subate, Ilūkstes novads, LV-5471.

• Atzina, ka zvērinātas advokātes Ritas Jurevičas pašvaldībai piedāvātā izlīguma noslēgšanas iespēja civillietā Nr.C12140515 ir neatbilstoša faktiskajiem apstākļiem un situācijai dabā, kā arī pretrunā LR likumā "Par pašvaldībām" 15.pantā pirmajā daļā noteiktajām pašvaldības autonomajām funkcijām un šajā sakarā nolēma piedāvāt prasītājam noslēgt izlīgumu atbilstoši 2014.gada 27.marta Ilūkstes novada domes lēmumā Nr.104 „Par pašvaldības zemes iznomāšanu I.Ķ. Ilūkstes pilsētā” noteiktajam.

• Nolēma atsavināt, pārdodot par brīvu cenu, pašvaldības nekustamo īpašumu (dzīvokli) „Pīlādži“-18, Dvieta, Dvietes pagasts, kadastra Nr.4454 900 0012, par nosacīto cenu 1570 eiro sakarā ar to, ka minētais nekustamais īpašums nav nepieciešams pašvaldībai un tai pakļautajām institūcijām tām noteikto funkciju izpildes nodrošināšanai.

- Izskatīja Dvietes pagasta pārvaldes pārzines Ivetas Plones, Bebreņu pagasta pārvaldes vadītājas Benitas Štrausas un Subates pilsētas un Prodes pagasta pārvaldes vadītājas Sofijas Glūmānes iesniegumus par atbrīvošanu no administratīvās komisijas locekļu pienākumu pildīšanas. Nolēma, ka turpmāk administratīvā komisija darbosies 5 locekļu sastāvā un atbrīvoja minētās personas no administratīvās komisijas locekļu pienākumu pildīšanas.

- Grozīja administratīvās komisijas nolikumu un izteica 5.8.punktu šādā redakcijā: „Administratīvās komisijas pieņemto lēmumu, personai, kura tika saukta pie administratīvās atbildības un cietušajam paziņo tūlīt pēc lietas izskatīšanas un lēmuma norakstu 5 (piecu) darba dienu laikā nosūta pa pastu ierakstītā sūtījumā vai izsniedz pret parakstu. Protokola sastādītājam un pārējiem administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekiem, ja tādi ir, (pēc pieprasījuma), informējot par pieņemto lēmumu, nosūta pa pastu.” 6.2. punktā aizstāja skaitli un vārdus “ 25 lati „, ar skaitli un vārdiem “50 euro” . 8.1. punktu izteica šādā redakcijā:“. Administratīvās komisijas pieņemto lēmumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā no lēmuma spēkā stāšanās dienas Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa noteiktajā kārtībā.”

- Izskatīja Ilūkstes novada kultūras centra direktora Anda Kīša 2016.gada 7.janvāra sūdzību par rājienu, ko viņam 2015.gada 20. decembrī ar rīkojumu piemēroja pašvaldības izpilddirektore Līga Bukovska. Izvērtējot esošo situāciju un ar lietu saistītos apstākļus dome nolēma atstāt šo izpilddirektore rīkojumu negrozītu.

- Apstiprināja pašvaldības 2015.gada pamatbudžeta izpildi ieņēmumu un izdevumu daļā 10 214 045 eiro apmērā (t.sk. budžeta līdzekļu atlikums gada sākumā 1 062 839 eiro; ieņēmumi 7 631 613 eiro, aizņēmums 1 519 593 eiro) un speciālā budžeta izpildi ieņēmumu un izdevumu daļā 581 686 eiro apmērā, kā arī apstiprināja pašvaldības 2015.gada pamatbudžeta rezerves fonda 88 710 eiro apmērā izlietojumu.

- Apstiprināja SIA “ Veselības un sociālās aprūpes centra „Subate”” 2015. gada finanšu pārskatu, kur bilances aktīvi sastāda 126 069 eiro un peļņa ir 8 802 eiro.

- Piešķir nekustamā īpašuma atvieglojumus biedrībai „Moto Ilūkste” un vienai personai no mazaizsargāto iedzīvotāju grupas .

- Sadalīja piešķirto valsts budžeta mērķdotāciju Ilūkstes novada pašvaldības tautas mākslas kolektīvu vadītāju darba samaksai un sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām 2016. gada janvāra – decembra mēnešiem 3 751 eiro apmērā.

- Apstiprināja Ilūkstes novada himnas izvērtēšanas komisijas rezultātus, kur par konkursa uzvarētāju un tautas simpātiju atzīta dziesma Nr.5 - „Ilūkstes novads – Sēlijas villaine zaļā” – teksta autors Janīna Vagulāne, mūzikas autors – Inga Kraševska. Šajā sakarā uzdeva Izglītības, kultūras un sporta nodaļai līdz 29.01.2016 paziņot konkursa rezultātus iesniegto darbu autoriem un Ilūkstes novada kultūras centra direktoram uzdeva organizēt Ilūkstes novada himnas atskaņošanu un uzvarētāju apbalvošanu Ilūkstes novada svētkos 2016. gada 16.jūlijā.

- Apstiprināt LR IZM piešķirtās mērķdotācijas sadali Ilūkstes novada pašvaldības izglītības iestāžu pedagogu darba samaksai un sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām šādi:

- 2016.gada mērķdotācijas pamata un vispārējās vidējās izglītības, kā arī profesionālās izglītības programmām 8 mēnešiem (janvāris- augusts) 698 112.00 eiro;

- 2016.gada mērķdotācijas interešu izglītības programmām 8 mēnešiem (janvāris- augusts) 25 283.00 eiro;

- 2016.gada dotācijas 5. – 6. gadīgo apmācībai 8 mēnešiem (janvāris- augusts) 44 320.00 eiro;

- 2016.gada mērķdotācijas pašvaldību speciālajām un pirmskolas izglītības iestādēm, internātskolām 8 mēnešiem (janvāris- augusts) 265 483.00 eiro.

- Nolēma finansiāli atbalstīt novada sportistes, LR jaunatnes izlases dalībnieces Sonoru Skudru un Kristu Rutkupi, kas mācās Murjāņu sporta ģimnāzijā un vasarā dosies uz treniņnometni ārpus Latvijas.

Domes sēžu lēmumi un audioieraksti ir publicēti pašvaldības mājas lapā sadaļā „Normatīvie akti /Domes sēžu lēmumi un audioieraksti.”

Irēna Bogdanova
Lietvedības nodaļas vadītāja

**ILŪKSTES NOVADA PAŠVALDĪBAS 2015.GADA 29.OKTOBRA SAISTOŠIE
NOTEIKUMI NR.7/2015 (PROT. NR.20, 6.§)**

„PAR AIZLIEGUMU ĢENĒTISKI MODIFICĒTO KULTŪRAUGU AUDZĒŠANAI ILŪKSTES NOVADĀ”

Izdoti saskaņā ar LR likuma “Ģenētiski modificēto organismu aprites likums” 22.panta otro daļu

1. Ilūkstes novada administratīvajā teritorijā, kurā ietilpst Ilūkstes pilsēta un Subates pilsēta, Bebreņu, Dvietes, Eglaines, Pilskalnes, Prodes un Šēderes pagasti, ir aizliegts audzēt jebkādas ģenētiski modificētos kultūraugus.
2. Aizliegums Ilūkstes novada administratīvajā teritorijā audzēt ģenētiski modificētos kultūraugus ir noteikts, nenosakot termiņu.
3. Saistošie noteikumi Nr.7/2015 “Par aizliegumu ģenētiski modificēto kultūraugu audzēšanai Ilūkstes novadā” stājas spēkā nākamajā dienā pēc to publicēšanas pašvaldības informatīvajā izdevumā “Ilūkstes Novada Vēstis”.

Paskaidrojuma raksts

Ilūkstes novada pašvaldības 2015.gada 29.oktobra saistošajiem
noteikumiem Nr.7/2015

“Par aizliegumu ģenētiski modificēto kultūraugu audzēšanai Ilūkstes
novadā”

1. Projekta nepieciešamības pamatojums	Ģenētiski modificēto organismu aprites likuma 22.panta otrā daļa nosaka, ka pašvaldības pēc savas iniciatīvas vai uz personas priekšlikuma pamata ar pašvaldības saistošajiem noteikumiem var noteikt aizliegumu ģenētiski modificēto kultūraugu audzēšanai attiecīgajā administratīvajā teritorijā vai tās daļā. Ģenētiski modificēto kultūraugu audzēšana var būt riska faktors ekosistēmai kopumā un sabiedrības veselībai. Iepriekšējos piecus gadus Ilūkstes novada administratīvajā teritorijā jau bija spēkā saistošie noteikumi par aizliegumu ģenētiski modificēto kultūraugu audzēšanai.
2. Īss projekta satura izklāsts	Saistošie noteikumi nosaka aizliegumu Ilūkstes novada administratīvajā teritorijā audzēt ģenētiski modificētos kultūraugus. Aizliegums noteikts, nenosakot termiņu.
3. Informācija par plānoto projekta ietekmi uz pašvaldības budžetu	Nav ietekmes uz pašvaldības budžetu.
4. Informācija par plānoto projekta ietekmi uz uzņēmējdarbības vidi pašvaldības teritorijā	Saistošo noteikumu projektā noteiktas ģenētiski modificēto kultūraugu audzēšanas aizliegums aizsargā bioloģiskās zemnieku saimniecības un veicina ekoloģiskās saimniecības attīstību.
5. Informācija par administratīvajām procedūrām	Nav attiecināms.
6. Informācija par konsultācijām ar privātpersonām	Saskaņā ar Ģenētiski modificēto organismu aprites likuma 22.panta ceturto daļu, Ilūkstes novada pašvaldība Latgales reģionālajā laikrakstā “Latgales laiks” un pašvaldības mājas lapā www.ilukste.lv publicēja paziņojumu par nodomu pagarināt aizliegumu ģenētiski modificēto kultūraugu audzēšanai Ilūkstes novada administratīvajā teritorijā. Paziņojumā noteiktajā termiņā iebildumi netika saņemti.

NOVADU VEIDOJAM MĒS KATRS!

Novads mainās. Katrs mēs ieguldām darbu, un novadu veidojam kopā. Ieskievojot 2016.gada plānus un aicinot novada ļaudis uz atvērtu, atklātu diskusiju, 26.janvārī notika Ilūkstes novada iedzīvotāju kopsapulce. Kopsapulcē piedalījās Ilūkstes novada pašvaldības deputāti, vadība, pašvaldības speciālisti, pārvalžu vadītāji. Kuplā skaitā uz sanākumi bija ieradušies iedzīvotāji no visa novada. Uz iedzīvotāju jautājumiem galvenokārt atbildēja Ilūkstes novada pašvaldības priekšsēdētājs Stefans Rāzna, priekšsēdētāja vietnieks Maigurs Krievāns un Ilūkstes novada pašvaldības izpilddirektore Līga Bukovska. Stefans Rāzna aicinot uz atvērtu sarunu atzīmēja, ka pašvaldība, deputāti jūt iedzīvotāju spēku, spiedienu un ietekmi, ieteikumi tiek ņemti vērā. Tuvu 98% tiek īstenots. Un ne velti Satversmē ir teikts - Latvijas valsts suverēnā vara pieder Latvijas tautai.

Kopsapulcē iedzīvotāji tika aicināti atkāpties no ikdienišķajiem krenķiem un tika rosināti palūkoties uz nākotnes iespējām. Ilūkstes novada pašvaldības izpilddirektore Līga Bukovska norādīja, ka ikdienas darbi tiek veikti katru dienu, bet šoreiz ir svarīgi iezīmēt galvenās ieceres, kuras ir plānots realizēt tuvākajā laikā. Viena no idejām saistīta ar Ilūkstes novada Sporta skolas Sporta centru. Te uzreiz jāatzīmē, ka jau šobrīd aktīvi tiek ņemti vērā iedzīvotāju un baseina apmeklētāju ierosinājumi, tā kā baseins ir vieta, kastikai nesen sākusi darbu, tā tikai tagad sāk sevi pierādīt. Bet, atgriežoties pie sarunas par iecerēm, Līga Bukovska skaidroja, ka viena ēkas daļa ir neapdzīvota, līdz ar to ir plāns pie tā strādāt, izveidojot manēžu, trenāžieru zāli, kā arī atvēlēt vietu aerobikas nodarbībām. Savukārt Subatē ir plānota Subates pilsētas centra lauku rekonstrukcija. Dvietē, cerot uz ES struktūrfondi, iecerēts izremontēt bijušo Dvietes pamatskolas ēku, atvēlot vietu pansionātam, tādā veidā radot arī darba vietas. Gatavojoties Latvijas simtgadei, ir vēlme pie Ilūkstes estrādes labiekārtot zaļo zonu. Protams, netiek aizmirsts par ceļiem, tiek plānots turpināt ielu remontus.

Ceļu remontu, ielu apgaismojumi, māju siltināšana, apkures cenas - kļuva par apspriestām tēmām sapulcē. Un te tika skaidrota katra konkrētā gadījuma specifika, atzīmējot, ka tie paši ceļu remontu ir neticama cīņa. Savukārt risinot jautājumus, kas skar māju siltināšanu, jumtu remontu, tika aicināts arī iedzīvotājiem meklēt iespējas un risinājumus „Par siltināšanu neko spožu neredzu. Projekti nāks, sakarā ar izmešu kvotām, bet pie tās naudas tiks lielās pilsētas un reģionu centri. Mūsu novadā gandrīz visas pašvaldības iestādes ir nosiltinātas. Valstī daudzdzīvokļu māju siltināšana kritiskā stāvoklī. Labākie rezultāti Valmierai (14%)Ventspilij (7%)”. Tādēļ aicinu iedzīvotājus pašiem tai lietai ķerties klāt. Kā labais piemērs - „Bebrenes nami”. Bebrene tagad jauna moderna katlu māja. Ja redzam, ka iedzīvotāji izrāda iniciatīvu, ja kolektīvs aktīvi sāk darbu, mēs nestāvam malā, nākam palīgā,” skaidroja Stefans Rāzna. Kopsapulces laikā no iedzīvotāju puses tika celti jautājumi arī par Dvietes upes gultnes tīrīšanu, un tika paskaidrots, ka tīrīšana jau notiek, te iesaistās Latvijas Dabas fonds. Tika runāts arī par peldbaseinu. Te var atzīmēt, ka jau tuvākajā laikā tiks atrisināts invalidu baseina

izmantošanas iespējas. Viena no iedzīvotājiem atzina, ka nu viņai ir jāatvainojas - savulaik esot noliegusi ideju par peldbaseinu, bet tagad ir liels prieks, sakot: „Mums jau mazāk, bet bērniem gan tas baseins noder. Jautāju meitai - vai tad Rīgā nav labāki, meita saka- nē.”

Pašvaldības attiecības ar iedzīvotājiem ir ļoti svarīgas. Te liels nopelns arī pašvaldības klientu apkalpošanas centram (Brīvības ielā 7, Ilūkstē). Savulaik vieni no pirmajiem izveidojām šāda veida Pakalpojumu centru. Daudzas pašvaldības viesojas pieredzes apmaiņā. Šobrīd Ilūkstes novada pašvaldības klientu apkalpošanas centrā tiek risināti visdažādākie jautājumi, pašvaldība arī ir atvērta tam, lai te vairāk varētu pildīt valsts funkcijas un to pieprasa iedzīvotāji. „Gada sākumā jau 70 iedzīvotāju iesniegumi, pieprasot valsts pakalpojumus,” stāstīja Rīta Butkeviča, Ilūkstes novada pašvaldības Informācijas un sabiedrisko attiecību nodaļas vadītāja, „tiek sniegti atsevišķi vai noteikti Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras (VSAA) un Valsts ieņēmumu dienesta (VID) pakalpojumi. No šī gada februāra plānots uzsākt arī Lauku atbalsta dienesta (LAD) pakalpojumu sniegšanu. Klientu apkalpošanas centrā var saņemt konsultācijas par noteiktiem Nodarbinātības valsts aģentūras (NVA), Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (PMLP), Uzņēmumu reģistra (UR), Valsts zemes dienesta (VZD) un Valsts darba inspekcijas (VDI) pakalpojumiem un e-pakalpojumu lietošanu. Tiek sniegta gan praktiska palīdzība, gan konsultācijas.” Savukārt Ilūkstes novada pašvaldības Komunālā un saimniecības nodaļas vadītāja Romualda Kartašova atgādināja par zemju sakopšanu, aicinot zemes īpašniekus pielikt savu artavu. „Sapratne plus atbildība. Kopā varam! Neesam tik nevarīgi, ir citi laiki, ir jāaktivizējas pašiem,” teica Romualda. Pašvaldībā ik dienu tiek risināti dažāda veida jautājumi, to starp arī nopietnas problēmas, tiek meklētas iespējas attīstībai un jauniem risinājumiem. Diemžēl vēl joprojām ir tā dalīšana, kad lielajām pilsētām dod, mazajām nē. Bieži dzirdam - laukos izglītība zemā līmenī, no bankām pretestība, te nav ko būvēt. Ar to visu laiku ir jācīnās. Maigurs Krievāns pievērsa uzmanību lauksaimniecības tēmai, sakot „Diemžēl šobrīd jaunajiem lauksaimniekiem nepelnīti mazākas iespējas apgūt Eiropas naudas. Lauku atbalsta ierēdņiem vajadzētu ieklausīties, būt iejūtīgākiem. Laukiem jāpiesaista jaunie cilvēki. Būs jaunie, būs ģimenes, skolās - bērni. Jau tuvākajās dienās ir iecere apvienot Sēlijas uzņēmumus, tūrisma speciālistus, lai šīs lietas intensīvāk virzītu uz priekšu.”

Mums ir daudzas nopietnas problēmas, darba kārtībā daudz jautājumu, piemēram, arī kā attīstīt veselības nozari. Tādēļ tik liela nozīme ir tam kāda informācija aiziet par mūsu novadu. „Milzīga lieta, kā izskatāties, ko par mums domā, kā cilvēks no malas uztvers šeit notiekošo. Pirmkārt, pašiem jālepojas ar savu novadu... Jā, daudzas lietas vēl ir kārtojamas. Bet iesim uz saprašanas. Lai valda miers un, kā Ziemassvētkos saka - lai miers virs zemes un cilvēkiem labs prāts,” kopsapulces izskaņā vēlēja Stefans Rāzna.

Madara Pavlovska
redaktore

FOTO - SARMĪTE BOGDANOVIČA

ATBALSTS ELEKTRĪBAS MAKSĀJUMIEM PERSONĀM AR 1.GRUPAS INVALIDITĀTI UN ĢIMENĒM AR BĒRNIEM INVALIDĪDIEM

No 2016. gada 1. janvāra atbalstu norēķiniem par elektrību var saņemt arī personas ar 1. grupas invaliditāti un ģimenes ar bērniem invalīdiem. Tāpat kā trūcīgas un maznodrošinātas personas, arī šie cilvēki par pirmajām 100 mēnesī izlietotajām kilovatstundām var maksāt mazāk.

Svarīgi atcerēties!

- Atšķirībā no trūcīgām un maznodrošinātām personām ar 1. grupas invaliditāti un ģimenes ar bērniem invalīdiem **atbalstam jāpiesakās aizpildot pieteikumu.**
- Pieteikties atbalstam var no 2016.gada 1.janvāra portālā elektrum.lv vai klātienē jebkurā no Latvenergo klientu apkalpošanas centriem "Elektrum".
- Personas ar 1. grupas invaliditāti vietā pieteikumu var iesniegt arī pilnvarots asistents vai tuvi radnieki.
- Lai iesniegtu pieteikumu elektroniski, **nav nepieciešami nekādi papildu dokumenti.** Piesakoties klātienē, vajadzēs uzrādīt personu apliecinošu dokumentu un bērna personas apliecību (ja tiek kārtots atbalsts ģimenei ar bērnu invalīdu).
- Pieteikums tiks izskatīts **dažu minūšu laikā**, tādēļ jau dažas minūtes pēc pieteikšanās klients saņems informāciju, ka pieteikums ir izskatīts un atbalsts ir piešķirts.
- Atbilstoši likumam dažādi atbalsta veidi **nesummējas**: tas nozīmē, ka trūcīga persona ar 1. grupas invaliditāti var saņemt atbalstu tikai par 100 kWh mēnesī.
- Atbalsts tiek piešķirts **no tā mēneša, kad aizpildīts pieteikums**, un līdz 2016. gada beigām.
- Pēc atbalsta piešķiršanas pieteicējs saņems detalizētu informāciju par norēķinu kārtību savā e-pastā vai pa pastu.

Sīkāka informācija par atbalstu ir pieejama portālā elektrum.lv [1].

Papildu jautājumus par atbalstu personas ar 1. grupas invaliditāti un ģimenes ar bērniem invalīdiem var uzdot e-pastā, rakstot uz klientu.serviss@elektrum.lv vai zvanot uz bezmaksas tālruni 80 200 400.

TURPINĀS EIROPAS PĀRTIKAS PAKU, HIGIĒNAS UN SAIMNIECĪBAS PREČU PAKU UN INDIVIDUĀLO MĀCĪBU PIEDERUMU PAKU DALĪŠANA TRŪCĪGĀM PERSONĀM

EIROPAS SAVIENĪBA

Paku izdales punkti	Paku izdales laiks
Ilūkstē, Latvijas Sarkanā Krusta Daugavpils un Ilūkstes novadu komitejas telpās Kastaņu ielā 38	Pirmdienās 9.00 - 13.00

Dvietes pagasta pārvaldē	Otrdienās, Ceturtdienās 8.30 - 15.00
Eglaines pagasta pārvaldē	Pirmdienās, Ceturtdienās 8.30-12.00, 12.30-16.00 Otrdienās, Trešdienās 8.00-12.00
Subates pilsētas un Prodes pagasta pārvaldē	Pirmdienās, Otrdienās, Ceturtdienās 8.00-12.00
Bebrenes pagasta pārvaldē	Pirmdienās, Trešdienās 8.30-15.00
Šēderes pagasta pārvaldē	Darbdienās 8.00-16.30

Nosacījumi pārtikas pakas saņemšanai:

- ja personai trūcīgo izziņa izsniegta uz 3 mēnešiem, personas saņem 2 pārtikas pakas izziņas derīguma laikā;
- ja personai trūcīgo izziņa izsniegta uz 6 mēnešiem, persona saņem 4 pārtikas pakas izziņas derīguma laikā;
- ja personai izsniegta izziņa par krīzes situāciju, persona saņem 2 pārtikas pakas 3 mēnešu laikā no izziņas izsniegšanas dienas.
- Higiēnas un saimniecības preču pakas var saņemt trūcīgās ģimenes ar bērniem vecumā no 0 līdz 18 gadiem:**
- ja no teikta atbilstība trūcīgas ģimenes statusam uz 3 mēnešiem – 1 paka katram bērnam ģimenē,
- ja noteikta atbilstība trūcīgas ģimenes statusam uz 6 mēnešiem – 2 pakas katram bērnam ģimenē.

Krīzes situācijā esošai ģimenei 1 paka katram bērnam ģimenē 3 mēnešu laikā no izziņas izsniegšanas datuma.

Papildus informācija Ilūkstes novada Sociālajā dienestā vai pagastu pārvaldēs pie sociālajiem darbiniekiem, uzzina pa tālruni 65463398, 26687721.

LABKLĀJĪBAS MINISTRIJA TURPINA UZLABOT CILVĒKU AR INVALIDITĀTI NODROŠINĀJUMU AR TEHNISKAJIEM PALĪGLĪDZEKĻIEM

Labklājības ministrija (LM) turpina pilnveidot cilvēku ar invaliditāti nodrošinājumu ar mūsdienīgiem tehniskajiem palīglīdzekļiem.

Cilvēkiem ar funkcionāliem traucējumiem (bērniem un pieaugušajiem, **kas saņēmuši** Veselības un darbības ekspertīzes ārstu valsts komisijas (VDEĀVK) **atzinumu par īpašas kopšanas nepieciešamību sakarā ar funkcionāliem traucējumiem un kam ir ārstniecības personas fiksēts izgulējuma risks**) turpmāk būs pieejami tādi tehniskie palīglīdzekļi kā **funkcionālā gulta un pretizgulējuma matracis**.

Tāpat papildus paredzēti elpošanas tehniskie palīglīdzekļi: nepārtraukta pozitīva spiediena elpceļos nodrošināšanas terapijas iekārta, automātiska pozitīva spiediena elpceļos nodrošināšanas terapijas iekārta, stacionārs skābekļa koncentrators, portatīvs skābekļa koncentrators, neinvazīva plaušu ventilācijas iekārta, pulsoksimetrs un ierīce neinvazīvai pCO₂ mērīšanai asinīs transkutāni. Šos palīglīdzekļus plānots piešķirt cilvēkiem ar nomoda stāvokļa traucējumiem (miega apnojas, hipapnojas smagu, vidēji smagu pakāpi) un bērniem ar elpošanas traucējumiem.

Vienlaikus plānota jauna kārtība kompensācijas mehānisma izveidei. Kompensāciju par tehniskā palīglīdzekļa iegādi varēs saņemt, ja:

- cilvēks par saviem līdzekļiem ārzemēs iegādājas ortozi, kas nav valsts finansēto tehnisko palīglīdzekļu sarakstā;
- cilvēks ārzemēs iegādājas paaugstinātas funkcionalitātes vai īpaši aprīkoti tehnisko palīglīdzekli, ko par valsts līdzekļiem varētu saņemt arī Latvijā.

Pēc tam, kad būs pienākusi cilvēka rinda tehniskā palīglīdzekļa

saņemšanai, VSIA NRC „Vaivari” Tehnisko palīglīdzekļu centrs par valsts budžeta līdzekļiem kompensēs vai nu analoga tehniskā palīglīdzekļa iepirkuma cenu Latvijā, vai ortozes cenu, kas nepārsniedz 2500 eiro, kas ir dārgāko un sarežģītāko valsts nodrošināto ortožu izgatavošanas cena.

Bieži konstatētas situācijas, kad tehniskā palīglīdzekļa saņēmēji pārkāpj Patapinājuma līguma nosacījumus un tehnisko palīglīdzekli neatdod, jo tas ir pazaudēts, pārdots, izmantots rezerves daļām u.c. Paredzēts, ka cilvēku uzņems rindā jauna tehniskā palīglīdzekļa saņemšanai pēc tam, kad būs atdots iepriekš izsniegtais palīglīdzeklis.

Tehnisko palīglīdzekļu pakalpojumus ir tiesības saņemt cilvēkiem ar invaliditāti, bērniem ar invaliditāti, cilvēkiem, kuriem tehniskie palīglīdzekļi nepieciešami funkcionālās mazspējas novēršanai, cilvēkiem ar prognozējamu invaliditāti, kuriem šāda pakalpojuma nepieciešamība noteikta individuālajā rehabilitācijas plānā, un protēzes vai ortopēdiskos apavus ir tiesības saņemt cilvēkiem ar anatomiskiem defektiem.

Saskaņā ar VDEĀVK datiem, valstī 2015.gada 1.janvārī kopumā bija 168 152 cilvēki ar invaliditāti, kas ir 8,31% no kopējā Latvijas iedzīvotāju skaita. 8 222 no viņiem bija bērni.

Informāciju sagatavoja:

Marika Kupče, Labklājības ministrijas Komunikācijas nodaļas vadītāja, 67021581, marika.kupce@lm.gov.lv

PAŠVALDĪBAS ATBALSTS VESELĪBAS APRŪPEI PENSIONĀRIEM UN PERSONĀM AR INVALIDITĀTI

- apmaksātas trīs stacionārā pavadītas diennaktis, bet ne vairāk kā **EUR 30** gadā;
- apmaksātas desmit stacionārā pavadītas diennaktis onkoloģisku saslimšanu gadījumos, bet ne vairāk kā **EUR 72** gadā;
- apmaksāti 25% no izdevumiem par ārstēšanos stacionārā vai dienas stacionārā pensionāriem un personām ar invaliditāti, kurām ienākumi nepārsniedz EUR 228 mēnesī, bet ne vairāk kā **EUR 72** gadā;
- bērniem ar invaliditāti tiek apmaksāti izdevumi par medicīnas rehabilitācijas pakalpojumiem - 50% apmērā no izlietotajiem līdzekļiem, bet ne vairāk kā **EUR 143** gadā;
- pensionāriem un personām ar invaliditāti, kuri saņem valsts sociālā nodrošinājuma pabalstu – tiek piešķirts vienreizējs pabalsts veselības aprūpei **EUR 72** apmērā gadā.
- Pabalsta veselības aprūpei saņemšanai personai ne vēlāk kā **12** (divpadsmit) mēnešu laikā no ārstēšanās stacionārā brīža ir jāiesniedz sociālajā dienestā iesniegums un izdevumus apliecināši dokumenti.

Asistenta pakalpojums pašvaldībā cilvēkiem ar invaliditāti

No 2013.gada 1.janvāra cilvēki ar I un II invaliditātes grupu un bērni ar invaliditāti pašvaldībā var saņemt asistenta pakalpojumu. Šis pakalpojums paredzēts, lai veicinātu personas mobilitāti un iesaistīšanos sabiedriskajā dzīvē. **Asistents palīdz pārvietoties ārpus mājokļa** – uz skolu, darbu, ārstniecības iestādēm, dažādām institūcijām, dienas aprūpes centru, dienas centru, sociālās rehabilitācijas institūciju, pakalpojuma saņemšanas vietu, brīvā laika pavadīšanas vietām u.c.

Asistenta pakalpojumu var saņemt:

1) bērni no 5 līdz 18 gadu vecumam ar invaliditāti, pamatojoties uz Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas (VDEĀVK) atzinumu par īpašas kopšanas nepieciešamību sakarā ar smagiem funkcionālajiem traucējumiem;

2) personas ar I vai II invaliditātes grupu, pamatojoties uz Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas (VDEĀVK) atzinumu par asistenta pakalpojuma nepieciešamību.

Lai bērns ar invaliditāti no 5 līdz 18 gadu vecumam saņemtu asistenta pakalpojumu:

- bērna likumiskajam pārstāvim (vecākam vai aizbildnim) tajā pašvaldības sociālajā dienestā, kurā deklarēta bērna dzīvesvieta, jāiesniedz rakstisks iesniegums, lūdzot sniegt asistenta pakalpojumu, norādot:
- bērna vārdu, uzvārdu, personas kodu, deklarētās dzīvesvietas adresi, likumiskā pārstāvja tālruņa numuru, e-pasta adresi vai citu saziņas veidu;
- likumiskā pārstāvja personas datus, ja iesniegumu iesniedz personas likumiskais pārstāvis;
- vēlamo asistenta pakalpojuma saņemšanas apjomu, norādot kopējo stundu skaitu nedēļā un konkrētu nedēļas dienu vai dienas, kad asistenta pakalpojums būs nepieciešams (ja tas ir zināms);
- vēlāmā asistenta pakalpojuma sniedzēja vārdu un uzvārdu (ja tas ir zināms).
- jāuzrāda VDEĀVK atzinums par īpašas kopšanas nepieciešamību sakarā ar smagiem funkcionāliem traucējumiem un jāiesniedz tā kopija, kā arī jāpievieno šādi dokumenti:
 - ✓ likumiskā pārstāvja pārstāvības tiesības apliecināšana dokumenta kopija, ja asistenta pakalpojumu pieprasa personas likumiskais pārstāvis;
 - ✓ mācību iestādes apliecinājums, ja bērns mācās;
 - ✓ darba devēja apliecinājums, ja bērns strādā;
 - ✓ dienas aprūpes centra vai biedrības apliecinājums, ja bērns apmeklē attiecīgo institūciju;
 - ✓ institūcijas, kura organizē attiecīgos pasākumus, apliecinājums par bērna dalību pasākumos, kuru apmeklēšanai nepieciešams asistenta pakalpojums.

Lai pilngadīga persona ar I vai II invaliditātes grupu saņemtu asistenta pakalpojumu:

- jāiesniedz iesniegums tajā pašvaldības sociālajā dienestā, kurā atrodas asistenta pakalpojuma saņēmēja deklarētā dzīvesvieta, lūdzot piešķirt asistenta pakalpojumu. Iesniegumā jānorāda:
 - ✓ personas vārdu, uzvārdu, personas kodu, deklarētās dzīvesvietas adresi, tālruņa numuru vai e-pasta adresi;
 - ✓ likumiskā pārstāvja (aizgādņa) personas datus, ja iesniegumu iesniedz personas likumiskais pārstāvis;
 - ✓ vēlamo asistenta pakalpojuma saņemšanas apjomu, norādot kopējo stundu skaitu nedēļā;
 - ✓ informāciju par to, vai persona saņem asistenta pakalpojumu vai pabalstu par asistenta izmantošanu Eiropas Savienības finansēto projektu ietvaros;
 - ✓ vēlāmā asistenta pakalpojuma sniedzēja vārdu un uzvārdu (ja tas ir zināms).
- jāiesniedz VDEĀVK atzinums par asistenta pakalpojuma nepieciešamību, kā arī jāpievieno šādi dokumenti:
 - ✓ likumiskā pārstāvja (aizgādņa) pārstāvības tiesības apliecināšana dokumenta kopija, ja asistenta pakalpojumu pieprasa personas likumiskais pārstāvis;
 - ✓ mācību iestādes apliecinājums, ka persona mācās;
 - ✓ darba devēja apliecinājums, ka persona strādā;
 - ✓ dienas aprūpes centra vai biedrības apliecinājums, ka persona apmeklē attiecīgo iestādi;
 - ✓ iestādes, kura organizē attiecīgos pasākumus, apliecinājumu par personas dalību pasākumos, kuru apmeklēšanai nepieciešams asistenta pakalpojums.

Kritēriji asistenta pakalpojuma apjoma noteikšanai, to piemērošana

Asistenta pakalpojuma apjomu nosaka, ņemot vērā šādus kritērijus (Pielikums MK 13.10.2015. noteikumu Nr.592 redakcijā):

Nr. p.k.	Pasākums	Nepieciešamais laiks stundās (kopā nepārsniedzot 40 stundu nedēļā)
1.	Strādā algotu darbu vai veic saimniecisko darbību	Atbilstoši laikam, kas nepieciešams, lai nokļūtu uz darbavietu, saimnieciskās darbības veikšanas vietu, ražojumu realizācijas vietu un atpakaļ, bet ne vairāk par 20 stundām nedēļā
2.	Iegūst izglītību pamata, vidējās vai augstākās izglītības iestādē, apmeklē pirmsskolas izglītības iestādi, kvalifikācijas celšanas vai profesionālās pilnveides kursus	Atbilstoši laikam, kas nepieciešams, lai nokļūtu uz izglītības iestādi vai iestādi, kurā notiek kursi, un atpakaļ, bet ne vairāk par 20 stundām nedēļā
3.	Iegūst augstāko izglītību (attiecas tikai uz personām ar I grupas redzes invaliditāti)	Atbilstoši laikam, kas nepieciešams, lai nokļūtu uz izglītības iestādi un atpakaļ un palīdzētu apgūt izglītības programmu, bet kopumā ne vairāk par 40 stundām nedēļā (pakalpojumu piešķir tikai mācību gada laikā vai sesijas laikā, ja persona mācās neklātienē)
4.	Apmeklē dienas aprūpes centru, dienas centru vai citu sociālās aprūpes institūciju vai sociālās rehabilitācijas institūciju	Atbilstoši laikam, kas nepieciešams, lai nokļūtu uz attiecīgo institūciju un atpakaļ un saņemtu pakalpojumu, bet ne vairāk par 20 stundām nedēļā. Nepieciešamību apmaksāt laiku dienas aprūpes centra pakalpojuma saņemšanai sociālais dienests izvērtē un nosaka individuāli, ņemot vērā personas vajadzības un pieprasījumu pēc pakalpojuma
5.	Saņem ārstniecības pakalpojumus (atbilstoši ārstējošā ārsta izsniegtam dokumentam, kas apliecina ārstniecības vai medicīniskās rehabilitācijas iestādes apmeklējumu), apmeklē ģimenes ārstu. Apmeklē valsts un pašvaldību iestādes, institūcijas, kurām ir deleģēta valsts un pašvaldību uzdevumu izpilde, finanšu institūcijas, kā arī institūcijas personas interešu aizstāvībai (piemēram, notārs, jurists)	Atbilstoši laikam, kas nepieciešams, lai nokļūtu uz attiecīgo institūciju un atpakaļ un uzturēšanos institūcijā pakalpojuma saņemšanas laikā, bet ne vairāk par 20 stundām nedēļā. Nepieciešamību apmaksāt laiku attiecīgās institūcijas pakalpojuma saņemšanai sociālais dienests izvērtē un nosaka individuāli, ņemot vērā personas vajadzības un pieprasījumu pēc pakalpojuma
6.	Iesaistās dažādos sociālajos pasākumos (darbs biedrībā vai nodibinājumā, brīvprātīgā darbs, nodarbošanās ar sportu, piedalīšanās pašdarbības kolektīvos, bērniem mūzikas, mākslas un sporta skolu apmeklējumi, ārpusskolas pasākumi un cita interešu izglītība)	Atbilstoši laikam, kas nepieciešams, lai nokļūtu uz pasākuma vietu un atpakaļ, bet ne vairāk par 20 stundām nedēļā. Nepieciešamību apmaksāt laiku pakalpojuma saņemšanai bērniem šajā pasākumā noteiktajā apjomā sociālais dienests izvērtē un nosaka individuāli, ņemot vērā personas vajadzības un pieprasījumu pēc pakalpojuma
7.	Iesaistīšanās sociālās iekļaušanas pasākumos (iepirkšanās, teātru, koncertu, sporta spēļu, citu pasākumu un sabiedrisku vietu apmeklējums, kas saistīts ar brīvā laika pavadīšanu)	Piešķir ne vairāk par divām stundām nedēļā. Ja iesaistei pasākumā nedēļā nepieciešams vairāk laika, tad ne vairāk kā četru nedēļu stundu normu (8 stundas) var apvienot, izmantojot vienā vai vairākās reizēs

Lēmumu par asistenta pakalpojuma piešķiršanu un pakalpojuma apjomu (stundu skaitu) pieņem pašvaldības sociālais dienests viena mēneša laikā. Sociālais dienests slēdz arī līgumu ar asistentu un cilvēku ar invaliditāti.

Sīkāka informācija atrodama **Ministru kabineta 18.12.2012. Noteikumos Nr.942 „Kārtība, kādā piešķir un finansē asistenta pakalpojumu pašvaldībā”**.

Lai saņemtu asistenta pakalpojumu, cilvēkam vai tā pilnvarotai personai jāvēršas Ilūkstes novada Sociālajā dienestā vai pagastu pārvaldēs pie sociālajiem darbiniekiem, uzziņas pa tālruni 65463398, 26687721.

**Informāciju apkopēja un sagatavoja
Ilūkstes novada pašvaldības Sociālais dienests**

SUBATES SENIORI VIESOS PIE DRAUGIEM GĀRSENĒ

Jau vairākus gadus atpakaļ ir sākusies Subates un Gārsenes senioru draudzība. Subatieši ir aktīvi senioru ikgadējo pasākumu rīkotāji, ar prieku apmeklē novada rīkotos pasākumus, piedalās konkursos.

Kādā no pasākumu organizēšanas reizēm radās doma dalīties pieredzē ar kaimiņiem, lūkot kā viņi dzīvo, ko domā, kā atpūšas. Gārsenieši labprāt atsaucās aicinājumam un uz pasākumu atveda līdzīgas dejas priekšnesumus. Tie ļoti gāja pie sirds subatiešiem, publika tika iesildīta, dejas turpinājās. Nākamajos gados sekoja atbildes aicinājumi. Kopā tika ielīgots Gārsenē, spēlēts Ilūkstes novada un Aknīstes novada senioru sporta spēlēs.

Šogad 8. janvārī Subates seniori devās pie gārseniešiem svinēt Jaunā gada sākumu. Dalībnieki katrs gatavoja nelielu dāvanīņu, ko izlozes veidā dāvināja viens otram, ciemakukulī veda jautru spēli. Nama saimnieki Gārsenē ļoti silti sagaidīja draugus, pasākums bija atraktīvs un piedzīvojumiem bagāts. Tika domāts arī par to, kādā veidā varētu šo draudzību stiprināt. Ļoti gribētos kopā doties kādā ceļojumā. Vajag tikai sapņot un ļoti vēlēties, tad cerētais arī piepildīsies.

Visu senioru vārdā Olga Bendorjusa-Subates senioru darba organizatore-pateicas subatiešiem par aktīvu dalību un Gārsenes draugiem par viesmīlību.

Gunta Okmane
Subates KN vadītāja

JAUNĀ GADA IE CERES TŪRISMA JOMĀ

Viena no Jaunā gada labākajām īpašībām ir tā, ka šis laiks ir lielisks atskaites punkts tam, lai pārdomātu jau paveiktos darbus un droši soļotu nākotnē ar jaunām iecerēm.

Novada tūrisma jomā šobrīd aktuālākais notikums ir februāra sākumā, starptautiskajā izstāžu centrā Ķīpsalā gaidāmā starptautiskā Baltijas tūrisma izstāde – gadatirgus „Balttour 2016”, kur dalību ņems arī Ilūkstes novada pārstāvji. Tāpat kā iepriekšējos gados, arī šogad Ilūkstes novads tiks prezentēts kopā ar pārējām Sēlijas novadu apvienības pašvaldībām – Jaunjelgavas, Neretas, Viesītes, Salas un Jēkabpils novadiem, izņēmums būs vien Aknīstes novads, kura pārstāvji izlēma šogad izstādē nepiedalīties. Izstādes apmeklētājiem tiks sniegta iespēja iepazīties ar aktualizētajiem informatīvajiem materiāliem un tūrisma kartēm, čaklākie amata prasmju entuziasti varēs apgūt Sēlijas rokdarbnieču demonstrētās iemaņas, viktorinā tiks pārbaudītas stenda apmeklētāju zināšanas Sēlijas faktos, kā arī tiks organizētas degustācijas un citas aktivitātes.

Dažādas parunas vēstī, ka, lai ieceres piepildītos, ar tām labāk iepriekš nedalīties, taču šoreiz gribas paļauties uz labo domu spēku un pastāstīt arī par citām, galvenajām Jaunā gada iecerēm, ko plānots īstenot tūrisma jomā

Vērts pieminēt, ka jau pavasarī pakāpeniski kļūs pieejams jaunā plānošanas perioda Eiropas Savienības finansējums, kur paredzams atbalsts arī tūrisma jomā. Šo projektu viens no aktuālākajiem mērķiem ir kultūras un dabas mantojuma objektu, pakalpojumu un produktu uzlabošana un attīstīšana, tādējādi veicinot tūrisma objektu apmeklētāju skaita palielināšanos.

Dažādas parunas vēstī, ka, lai ieceres piepildītos, ar tām labāk iepriekš nedalīties, taču šoreiz gribas paļauties uz labo domu spēku un pastāstīt arī par citām, galvenajām Jaunā gada iecerēm, ko plānots īstenot tūrisma jomā.

Stiprinot sadarbību ar citiem Sēlijas novadiem, plānots izveidot vienu, kopēju Sēlijas reģiona interaktīvo tūrisma karti, kur būtu pieejama informācija gan par iecienītajām apskates vietām un aktivitātēm, gan citām ceļotājam svarīgām aktualitātēm. Nav noslēpums, ka mūsdienās drukātie informatīvie materiāli savu aktualitāti ir nedaudz zaudējuši, dodot priekšroku dažādiem interaktīvajiem risinājumiem, kas ērti pieejami ceļotāja viedtālrunī, tāpēc vienmēr ir līdzī!

Tāpat plānots arī papildināt novada tūrisma informatīvo materiālu klāstu, ceļotājiem piedāvājot „sajūtu ceļvedi”, kas ļautu palūkoties uz mūsu novadā pieejamo atpūtas iespēju priekšrocībām no cita skatu punkta.

Turpinot pagājušajā gadā iesāktu, arī šogad novada tūrisms tiks prezentēts dažādu svētku pasākumu ietvaros, piemēram, vasarā gaidāmajos Tautas mākslas un mūzikas svētkos „Sēlija Rotā”, kas šogad tiks aizvadīti Aknīstē. Īpašs pārsteigums gaidāms Ilūkstes novada svētku laikā – tiem, kas gribēs parādīt savas zināšanas par novadu, kā arī apķērību un ātrumu!

Pakāpeniski atjaunojot novadā esošo tūrisma informācijas infrastruktūru, starp šī gada iecerēm ir arī info stenda pie Subates pilsētas izvietošana, tādējādi nodrošinot tūrisma informācijas pieejamību gan viesiem no Rīgas (Aknīstes) puses, gan Lietuvas.

Lai produktīvs un pozitīvām idejām bagāts Jaunais gads!

Ieva Rimeicāne

Tūrisma informācijas centra speciāliste

KONKURSAM „PAGASTA BIBLIOTEKĀRS - GAISMAS NESĒJS” AICINA PIETEIKT AKTĪVUS LAUKU BIBLIOTEKĀRUS

Arī šogad Latvijas Nacionālās bibliotēkas Atbalsta biedrība (Biedrība) izsludina konkursu „Pagasta bibliotekārs – gaismas nesējs” un aicina pieteikt aktīvus, radošus un izcilus lauku bibliotekārus. Konkurss norisināsies deviņo reizi. Tā ir lasītāju balva un atzinība saviem bibliotekāriem.

Ik gadu tiek apbalvoti pieci bibliotekāri – viens no katra Latvijas reģiona: Kurzemes, Latgales, Vidzemes, Zemgales un Rīgas.

„Pagasta bibliotekārs – gaismas nesējs” ir iespēja atrast un izcelt pašreizējus, darbīgus, iedvesmojošus mūsu mazo „gaismas piļu” darbiniekus. Pateicoties konkursam, visa Latvija var uzzināt par aktīviem cilvēkiem pagastos, kuri palīdz uzlabot līdzilvēku ikdienas dzīvi.

Šogad Biedrība aicina lasītājus vēstulēs pastāstīt par saviem bibliotekāriem, kuri ir entuziasma un radošuma pilni, rūpējas par saviem lasītājiem, sagaida tos ar smaidu smaigu, izveidojušu savu bibliotēku par vietojo gaismas pili, organizē pasākumus un apmācības, veido pievilcīgu un mājīgu bibliotēkas vidi.

Pieteikuma vēstules un fotogrāfijas, kas stāsta par bibliotekāra aktivitātēm, Biedrība gaidīs līdz 1. martam pa pastu (Mūkusalas iela 3, Rīga, LV1048) vai epastā (gaisma@gaisma.lv)

Vairāk informācijas LNB Atbalsta biedrība 67843767

PIETEIKTIEŠ PLATĪBU MAKSĀJUMIEM ŠOGAD VARĒS TIKAI ELEKTRONISKI

Lauku atbalsta dienests (LAD) informē, ka, sākot ar šo gadu, pieteiktieš platību maksājumiem varēs tikai elektroniski, izmantojot LAD Elektroniskās pieteikšanās sistēmu (EPS).

Lai varētu lietot minēto sistēmu un iesniegt tajā iesniegumu, lauksaimniekiem jānoslēdz līgums par LAD elektroniskās pieteikšanās sistēmas pakalpojumu izmantošanu. LAD aicina visus lauksaimniekus, kuri jau nav kļuvuši par EPS lietotājiem līdz šim, noslēgt lietotāja līgumu tuvākajā laikā, lai pavasarī savlaicīgi varētu sākt lietot EPS un iesniegt iesniegumu maksājumu saņemšanai. Līguma forma ir pieejama gan elektroniski LAD mājaslapā www.lad.gov.lv izvēlnē „Kā kļūt par EPS lietotāju”, gan arī jebkurā LAD klientu apkalpošanas centrā. Aizpildītu līgumu var iesniegt gan personīgi LAD klientu centros, gan elektroniski, izmantojot elektronisko parakstu.

Pavasarī, pirms uzsāksies platību maksājumu iesniegšana EPS, LAD organizēs atbalsta pasākumus lauksaimniekiem par EPS lietošanu un pieteikšanos platību maksājumiem elektroniski. Atbalstu sniegs arī Latvijas lauku konsultāciju un izglītības centrs.

Jautājumu un neskaidrību gadījumos lauksaimnieki var saņemt konsultācijas jebkurā LAD klientu apkalpošanas centrā klātienē, rakstot e-pastu: klienti@lad.gov.lv vai zvanot uz informatīvo tālruni 67095000.

Kristīne Ilgaža

LAD Sabiedrisko attiecību daļas vadītāja

MĀJRAŽOTĀJI UN LAUKU UZNĒMĒJI TIEK AICINĀTI UZ DISKUSIJU PAR NOZARĒ AKTUĀLIEM JAUTĀJUMIEM

Ilūkstes novada pašvaldība aicina novada esošos un potenciālos mājražotājus, lauku uzņēmējus uz Valsts Lauku tīkla Sekretariāta pasākumu ietvaros rīkotu diskusiju „Prasības mājražošanas uzņēmumam. Mājražotāju savstarpējas sadarbības veidošana” 3. februārī plkst. 10.00 Ilūkstes novada kultūras centrā.

Diskusijā piedalīsies Pārtikas un veterinārā dienesta (PVD) Dienvidlatgales pārvaldes vadītājs Antons Lazdāns, Daugavpils konsultāciju biroja vadītājs Guntars Melnis. Par LEADER projektu nosacījumiem mājražošanas jomā stāstīs partnerības „Kaimiņi” koordinatore Inga Krekele. Ar diskusijas kārtību var iepazīties novada mājas lapā www.ilukste.lv

MŪZIKAS UN MĀKSLAS SKOLAS AUDZĒKŅIEM LABI PANĀKUMI VIII STAŅISLAVA BROKA JAUNO DZIEDĀTĀJU KONKURSĀ

14. janvārī Staņislava Broka Daugavpils Mūzikas vidusskolā notika VIII Staņislava Broka Jauno dziedātāju konkurss. Konkursa mērķis ir latgaliešu tautasdziesmu dziedāšanas tradīciju saglabāšana un attīstīšana. Visas dienas garumā jaunajiem dziedātājiem – solistiem un ansambļiem no Balviem, Garkalnes, Rēzeknes, Daugavpils, Dagdas, Aglonas, Ludzas, Ilūkstes, Špoģiem, Līvāniem, Aizkraukles, Preiļiem, Varakļāniem, Naujenes, Kokneses – savās vecuma kategorijās bija jāatskaņo viena obligātā latgaliešu tautas dziesma dažādu komponistu, tajā skaitā arī St. Broka apdarē, kā arī viena latgaliešu tautas dziesma pēc izvēles.

Ilūkstes mūzikas un mākslas skolu šajā konkursā pārstāvēja pieci solisti, divi dueti un 1.- 4. klašu vokālais ansamblis. Solistu konkurencē jaunākajā meiteņu grupā 3. vietu ieguva Anastasija Vorslovāne (pedagoģe Inga Aškeļņeca), jaunākajā zēnu grupā 3. vietu ieguva Deniels Haritonovs (pedagoģe Inga Aškeļņeca). Meiteņu vidējā solistu grupā – 2. vieta Arīnai Vasiļjevai (pedagoģe Inga Aškeļņeca) un 3. vieta Gabrielai Lidijai Hukerei (pedagoģe Daiga Martinsone). Vecākajā meiteņu solistu grupā Kristiānai Oļehnovičai 3. vieta (pedagoģe Inga Aškeļņeca).

Vokālo ansamblu konkurencē augsto 1. vietu izcīnīja jaunāko klašu vokālais ansamblis. Kategorijā „Dueti” savas prasmes apliecināja Gabriela Lidija Hukere un Evelīna Rusecka, iegūstot 2. vietu (pedagoģe Daiga Martinsone), Arīna Vasiļjeva un Kristiāna Oļehnoviča, izcīnot 1. vietu un Lielo balvu (pedagoģe Inga Aškeļņeca).

Ilūkstes mūzikas un mākslas skola

ILŪKSTES NOVADA SPORTA SKOLAS AUDZĒKŅU SASNIEGUMI LATVIJAS KAUSA SACENSĪBĀS

9.janvārī Kuldīgā notika Latvijas vieglatlētikas savienības kausu izcīņas pirmais posms. Veiksmīgi startēja Ilūkstes novada Sporta skolas audzēkņi, uzstādot jaunus personiskos rekordus.

2001.-2002.g.dz. grupā 1000m skrējienā 3.vietu izcīnīja Santis Setkovskis ar personisko rekordu 3min. 00,3sek, kuru viņš uzlaboja par 11,2sek. Pieaugušo grupā (2000.g.dz. un vecāki) Naurim Namiņam 6.vieta lodes grūšanā (7kg 257g) - 12m 29cm, Maksims Petrakovs 600m skrējienā izcīnīja 12.vietu ar rezultātu 1min. 25,9sek., par 1,82sek. uzlabojot Ilūkstes novada rekordu telpās, bet Sonorai Skudrai 12.vieta 600m skrējienā - 1min. 50,5sek. (personiskais rekords).

Ilūkstes novada Sporta skola

AR FRIZIERES GĒNU

Sanita Ūbele – ar dziļu mīlestību pret līdzcilvēkiem, racionālu skatu nākotnē un domu, ka frizieris, tas nav tikai nogriezt matus. Viņai liela nozīme ir tam, ka var vadīt savu darbu pati, paļauties uz sevi, apzināt savu spēju robežas un nepagurstoši pilnveidoties. Viņa ir no retajiem jauniešiem, kura atradusi darbu tepat savā dzimtenē, Subatē. Tiekamies Sanitas darba vietā un sarunas laikā viņa nevis sildās ar tēju, bet gan pastarpināti strādā. Viņa ir enerģijas pilna un atvērta, raiti klāsta savas pārdomas un stāsta par iecerēm.

Pastāsti nedaudz par sevi.

Man ir 22 gadi. Esmu no Subates. Esmu beigusi Subates pamatskolu, Bebrenes vidusskolu. Pēc tam studēju Rīgas stila un modes profesionālajā vidusskolā. Tur es gadu nomācījos par frizieri, apguvu nepieciešamās zināšanas, kā arī praksi gan skolas mācību frizētavā, gan salonfrizētavā „Rico”. Pēc skolas, vasaru pavadīju Subatē un te Inta Balode paziņoja, ka rudenī vērs vaļā pakalpojumu kompleksu, kurā būs iekļauta veļas mazgāšana, dušas pakalpojumi un frizētava. Viņa man piedāvāja irēt frizētavas telpu, kurā es varu strādāt. Protams, es arī piekritu. Klienti ar nepacietību gaidīja, kad atvērsies šis komplekss, jo, dzīvojot Subatē, daudzi zināja, ka esmu friziere un bija iemanījušies nākt pie manis mājās vai sauca arī pie sevis ciemos, lai apgrieztu viņiem matus, nokrāsotu vai uztaisītu kādu frizūru. Bet daudziem tas sagādāja arī neērtības, jo daudzviet nebija tās iespējas izmazgāt matus, pienācīgi visu izdarīt, kā arī ne visi grib, lai pie viņiem nāk uz māju. Tādēļ ļoti gaidījām šo frizētavu, lai beidzot tiktu piedāvāts pilns serviss. Atvērāmies, kā arī sākām strādāt 2014.gada 7.oktobrī. Iet jau otrais gads un šobrīd paralēli esmu piekritusi strādāt arī par frizieri SIA „Veselības un sociālās aprūpes centrā „Subate””.

Skolas laiks. Ar ko tas iespaidies atmiņā? Saka, liela nozīme mūsu dzīvē ir skolotājiem, kurus satiekam, vai arī tā vari teikt?

Kāpēc ne? Uzskatu, ka daļu, ko esmu sasniegusi savā dzīvē ir pateicoties skolotājiem. Lielu daļu, no tā, ko es protu, ir ieguldījuši manī skolotāji. Man bija ļoti interesanti mācīties, klausīties viņos, vērot kā viņi to dara, jo arī skolotāji bija ieinteresēti, lai man viss izdotos. Viņi redzēja, ka man ir dotības, talants un ka es to arī spēju. Visi skolotāji, kas man ir bijuši, bija ļoti atsaucīgi, saprotoši, sirsnīgi un laipni. Nebija nekādu strīdu nedz arī domstarpību. Tas īsumā par Rīgu. Bet visvairāk man ir iespaidies atmiņā tomēr vidusskolas laiks. Trīs vidusskolas gadi ir bijuši visspilgtākie, kā arī dzīve kopmītnēs. Bebrenē jutos kā mājās. Arī par skolu nevaru neko sliktu teikt. Tur es satiku arī savu pirmo mīlestību. Vienmēr atcerēšos arī mūsu foršo audzinātāju Aiju Rubļevsku, kura bija mums kā otrā mamma, kura uztraucās, bojāja savus nervus mūsu dēļ, rūpējās, sabāra, protams, jo bijām pelnījuši. Ar viņu varēja pajokot, pasmieties, tie viņas izteicieni vēl tagad skan galvā. Prieks, ka arī, absolvējot šo skolu, mēs varējām vairākas reizes ar klasi sapulcēties pie viņas mājās, pasēdēt pirtīnā, parunāt, labi pavadīt laiku. Es ceru, ka tā nebija pēdējā reize.

Kā un kāpēc izvēlējies frizieres profesiju?

Nav tā, ka es pēkšņi izdomāju – iešu par frizieri un būšu. Man šī interese parādījās bērnībā un man tas patika. Atceros, ka bērnībā lellei nogriezu matus, noslēpu no vecākiem, lai nesabārtu, gaidīju, kad viņai ataugt mati. Tagad man nāk par to smieklis, kā es varēju tā domāt... Jau no pamatskolas gadiem mammai matus krāsoju. Labi, ka viņa man lūdza to darīt, vismaz ar laiku roka piešāvās. Esmu eksperimentējusi ar draudzenes matiem, protams, arī pāršāvu pār stripu ar *filēšanu*. Brālim ļoti bieži sabojāju to saucamo „čolku”. Atceros kā mamma mani bāra, slēpa šķēres no manis, teica, lai brālis neļautu man viņam matus griezt, it īpaši pirms kādiem pasākumiem vai fotosesijas. Bet tā jau rodas tā pieredze, bez kļūdām nevar. Ar katru reizi man sanāca arvien labāk un labāk. Arī vidusskolas laikā piestrādāju kopmītnēs, nāca studenti pie manis frizēties. Tad jau iemanījās kā griezt, kaut gan man diploma nebija, nezināju kā pareizi zonas dalīt, centos visu darīt *uz aci*, tā lai sanāktu kā klients grib un būtu skaisti. Frizieru skolā tikai sāku vērtēt, ko es pareizi darīju, ko nē. Apguvu sev nepieciešamās zināšanas, kuras man tagad tik ļoti noder. Nevaru iedomāties sev tādu darbu, kur nebūtu man apkārt cilvēku, ar ku-

riem nebūtu iespējas komunicēt. Protams, dienas beigās ir arī nogurums, it īpaši kājām un mugurai, bet es cenšos atrast pieeju pie katra klienta un man ir prieks par padarīto darbu. Forši redzēt kā cilvēks izmainās uz labo pusi, staro, ieraugot sevi spogulī, kļūst pašpārliecinātāks, jo izskats daudz ko maina. Sievietēm it īpaši paceļas pašnovērtējums, viņas jūtas sievišķīgākas, skaistākas ar jauno frizūru un *make-up*. Es zinu, ka tas ir mans paveiktais darbs un tā ir mana alga. Esmu iepazinusi vairākus cilvēkus, liekas, ka es visus pazīstu šajā pilsētā, cilvēki, satiekot mani uz ielas, sveicina, aprunājas, piesaka savu rindu, novēl veiksmi darbā, tas ir jauki.

Kas Tevi te notur? Daudzi jaunieši tomēr izvēlās lielpilsētas, ārzemes...

Gribēju jau arī Rīgu, bet kaut kas te mani noturēja. Pirmkārt, negribēju sākt strādāt lielā, prestižā, dārgā frizētavā. Esmu individuālais komersants. Man daudz nozīmē tas, ka varu vadīt savu darbu pati, paļauties uz sevi, saprast, ko es spēju, pati plānot savu grafiku, man nav nevienam jāatskaitās, protams, dažreiz saviem klientiem [smejās] Arī cilvēki man patīk šeit. Viņi ir priecīgi, saprotoši, apmierināti ar to, ko es daru. Protams, ir bijušas kļūdas, bet es mācos, cenšos tās turpmāk nepieļaut. Frizētavā tiek piedāvāts arī *make-up* pakalpojums. Ja kādai vajag uz balli vai jubileju, piedāvāju klientēm uzlikt grimmu. Gribās, lai ir pilns pakalpojums, ja ir frizūra, vajag arī *make-up*, turklāt tas padara sievieti arī jaunāku, ar kosmētikas palīdzību var noslēpt jebkādas defektiņus. Šis iemaņas es arī esmu apgūvusi frizieru skolā dekoratīvajā kosmētikā.

Man šeit ļoti patīk, bet esmu realiste. Es esmu vēl jauna un man ir arī sava personīgā dzīve. Nesen tiku bildināta, tāpēc plānoju uzturēties šeit vēl līdz vasarai, kamēr draugs beigs 3. kursu LLU Tehniskajā fakultātē. Darbs viņam būs Jēkabpilī, tāpēc, kur viņš tur arī es. Pēc sevis te atstāšu mammu. Pieteicu viņu friziera kursus, domāju viņai viss sanāks. Mana vecmamma bija friziere un arī strādāja kādu laiku Subatē, uzskatu, ka mammai arī ir mantotas šīs dotības, vajag tikai nedaudz apgūt zināšanas pie speciālistiem. Un līdz ar to, viņai te būs darbs.

Par mūsu izvēlēm, cik lielā mērā ko ietekmējam paši, vai var teikt, ka bieži dzīve pati „kaut ko mums piespēlē”, vai visa sāls ir pareizā domāšanā...? Kas ir ietekmējis Tavu ceļu, Tavas izvēles?

Es uzskatu, ka visa mūsu dzīve ir atkarīga no mūsu pašu izvēlēm un pieņemtajiem lēmumiem. Katram no mums, gan biežāk, gan

retāk, ir jāpieņem lēmumi. Dzīve mums var tikai piespēlēt dažādas situācijas, kad ir jāizvēlas vienu ceļu no dažādiem iespējamiem variantiem, un tikai no mums ir atkarīgs, ko mēs izvēlamies. Vai mainīt šo darbu pret citu? Iet pie ārsta vai neiet? Iestāties autoskolā vai nē? Pieņemt kāda ieteikumus, pamācības vai nē. Un vēl daudz jautājumu, kas liek pieņemt lēmumu, pie tam, mēs ne vienmēr zinām, kādas būs pieņemto lēmumu sekas. Protams, visi mēs kādreiz kļūdāmies un arī mācāmies no savām kļūdām. Viss ir atkarīgs no mums pašiem. Manu ceļu ir ietekmējušas manas pieņemtās izvēles. Man bija vairāki varianti, kur iestāties studēt. Gribēju studēt mūziku tālāk vai latviešu valodu, tomēr izvēlējos frizierus un nenožēloju. Man patīk tas, ko es daru. Tas man sagādā prieku.

Kas Tavuprāt ir izaugsme?

Domāju, ka izaugsme ir tad, kad cilvēkam nepietiek ar to, kas viņš ir, ko viņš prot. Viņš vēlas sasniegt kaut ko vairāk. Ja tas ir frizieris, tad viņam nevajadzētu apstāties tajā līmenī, kur viņš ir. Vajag pēc iespējas vairāk iet uz priekšu, piedalīties semināros, kvalificēties savā profesijā, mācīties kaut ko jaunu, jo laiks nestāv uz vietas. Ar katru gadu stils un mode mainās, cilvēki cenšas sekot modei, vēlas izmēģināt kādu jaunu frizūru vai iegādāties jaunu apģērbu, jo vecais ātri apnik un paliek vecmodīgs. Izaugsme ir mūža process, kas ir atkarīgs no mūsu mācīšanās. Izaugsme ir augšana un attīstība. Izaugsme var būt jebkas, garīgā izaugsme, izaugsme finansēs, darbā, ģimenē.

Kā sevi motivē?

Gūstu iedvesmu no tiem, kuri ir sasnieguši kaut ko līdzīgu tam, ko es vēlos sasniegt. Noskatos labu filmu, arī mūzika mani motivē. Nolieku sev mērķi un virzos uz to. Motivēju sevi ar panākumiem, ar citu cilvēku atbalstu.

Kā atpūties, kas ir tavi hobiji?

Kā kuru reizi. Aizbraucu ar draugu uz kino, iepirkties vai nedēļas nogalē uz pirti. Patīk mūzika, spēlēju klavieres. Agrāk to hobiju bija vairāk, sports, treniņi, tagad tā vairs nav. Darba dienās, kad esmu viena atpūšos mājās vienkārši neko nedarot, arī internets man ir daļa no atpūtas un, protams, salds miegs.

Kas Tevi iepriecina?

Mani iepriecina tas, ka es daru darbu, kas man patīk un vēl vairāk mani iepriecina tas, ka klienti ir priecīgi par savu jauno frizūru vai matu krāsu. Tad man ir prieks par manu padarīto darbu. Mani iepriecina man tuvi cilvēki, kad sapulcējamies visi kopā nedēļas nogalē. Man prieks, ka es varu pavadīt laiku ar savu ģimeni. Man prieks, ka es varu palīdzēt cilvēkiem, ja tas ir vajadzīgs. Vēl mani iepriecina mans draugs un suns Bruno.

Kas Tev šajā brīdī ir visaktuālākais?

Kā jau teicu, esmu saderinājusies, ar draugu plānojam kāzas. Meiklāju visādas idejas noformējumam, kā viss izskatīsies, domāju par to kā pārsteigt viesus. Gribu, lai šie svētki paiet jautri un sirsnīgi. Ir jāpārdomā katrs sīkumiņš, kamēr vēl ir laiks, neatstāt uz pēdējo brīdi. Vēl man ir aktuāla autoskola, esmu pusceļā, palika vēl *braukšana* un *braukšanas* eksāmens.

Kas tev ir visvērtīgākais?

Pienāk laiks un katrs cilvēks uzdod sev dažādus jautājumus. Kāpēc es dzīvoju? Kādi ir mani dzīves mērķi? Kas ir mīlestība? Kas ir draudzība? Kādas ir dzīves vērtības? Kas šajā dzīvē ir vērtīgs un dārgs? Jautājumu ir ļoti daudz. Mēģināšu atbildēt uz jautājumu. Priekš manis visvērtīgākais ir ticība. Jo, kur ir ticība, tur ir mīlestība; kur ir mīlestība, tur ir miers; kur ir miers, tur ir patiesība; kur ir patiesība, tur ir prieks un laime, kur prieks un laime, tur ir arī Dievs. Ticība spēj darīt brīnumus. Katram cilvēkam ir savas vērtības. Otrs, kas man ir ļoti vērtīgs, tā ir ģimene, mani paši tuvākie cilvēki, kuri atbalsta, iepriecina, gaida. Man ir svarīgi, lai viņi būtu laimīgi, veseli un mīlēti.

Ja ļauts būtu ieskatīties nākotnē, ko gribi redzēt?

Gribu redzēt sevi kā mīlošu sievu savam vīram un māti saviem bērniem, māju, kurā mēs dzīvojam. Gribu redzēt sevi kā laimīgu, piepildītu, dzīvespriecīgu un pozitīvu cilvēku.

Ar Sanitu Ūbeli tikās
Madara Pavlovskā
redaktore

BARIKĀŽU ATCERES PASĀKUMS BĒRNU UN JAUNIEŠU CENTRA MUZEJĀ

22.janvārī Ilūkstes BJC muzejā notika barikāžu atceres pasākums "Barikādēm-25", kuru organizēja BJC muzejs, Ilūkstes 1.vidusskola, Ilūkstes centrālā bibliotēka un Ilūkstes sadraudzības vidusskola. Aicinājām piedalīties atceres pasākumā tos, kuri 1991. gada janvārī aizstāvēja Latviju barikādēs, lai kopīgi atcerētos, dalītos un vienotos stāstos par vēstures notikumiem redzēto. Pastāstītu, kā notika dalībnieku mobilizācija, par tā laika sajūtām, emocijām, piedzīvojumiem un pārdzīvojumiem!

Barikāžu laika notikumu hronoloģiju un stāstu "Barikāžu laiks", sagatavoja Ilūkstes 1.vidusskolas skolniece Jeļizaveta Korotkova kopā ar vēstures skolotāju Vitu Anspoku, kura arī bija barikāžu dalībniece. Stāstījumu paspilgtināja kadri no dokumentālās filmas "Barikādes 1991.gadā – 20 gadi vēlāk..." Klātesošos uzrunāja barikāžu dalībnieki: Ilūkstes novada domes priekšsēdētājs Stefans Rāzna, Rolands Surgovts, Raivis Martinsons, Viktors Baginskis, Stefānija Lazdāne, Zinaīda Kedere. Šie cilvēki savā dzīvē ir piedzīvojuši ko tādu, ko apraksta vēstures grāmatās un māca skolās. Viņu atmiņu stāstījumi bija interesanti, satraucoši un iedvesmojoši. Savukārt Ilūkstes 1.vidusskolas, muzeja un bibliotēkas savāktos materiālus par barikāžu laiku un barikāžu dalībnieku sarakstus no Ilūkstes novada apkopoja Ilūkstes centrālās bibliotēkas darbinieki, kas prezentēja darbu "Ar domu par rītdienu..., pieminot 1991.gada janvāra barikāžu laiku un tās dalībniekus". Gatavojoties pasākumam, uzgājām kadrus no filmas "Kā cilvēki cīnījās par Latvijas neatkarību...", kur intervēja pušus no Ilūkstes. Atpazinām O. Gricānu un Ē. Šaršūnu. Eglainiete Stefānija Lazdāne lasīja dzeju. Noslēgumā ar savām atmiņām dalījās Ilūkstes Sadraudzības vidusskolas skolotāja Zinaīda Kedere un skolēni lasīja dzeju.

Nākt kopā un atcerēties šos notikumus ir svarīgi, lai celtu pašapziņu. Pasaulē nav daudz tādu tautu, kas būtu atjaunojušas neatkarību bez ieročiem, vien ar garīgo spēku!

Vanda Rimša
BJC vadītāja

TURPINĀS UZŅEMŠANA GADU ILGAJĀS JAUNIEŠU GARANTIJAS PROFESIONĀLĀS IZGLĪTĪBAS PROGRAMMĀS

Līdz februāra vidum turpinās uzņemšana gadu ilgajās Jauniešu garantijas profesionālās izglītības programmās. 18 profesionālās izglītības iestādēs visā Latvijā jauniešiem vecumā no 17 līdz 29 gadiem piedāvā bez maksas apgūt 20 darba tirgū pieprasītās profesijas.

Jauniešu garantijas profesiju loks katru gadu tiek noteikts, konsultējoties ar nozaru ekspertu padomēm. Tādējādi jaunieši var būt

droši, ka šīs profesijas ir darba tirgū pieprasītas. Šobrīd Jauniešu garantija piedāvā apgūt tādas profesijas kā pavārs, frizieris, lietvedis, māsas palīgs, kā arī šuvēja un drēbnieka profesijas. Ingrida Šahta, Latvijas Darba devēju konfederācijas nozares konsultante darba devēju satura jautājumos, atzīst: "Attīstoties apstrādes rūpniecībai, tajā skaitā tekstilrūpniecībai, nākotnē ir prognozēts darbinieku skaita pieaugums tekstilizstrādājumu, apģērpu, ādas un ādas izstrādājumu ražošanā nozarē. Kvalificēti šuvēji ir pamats jebkuram tekstila izstrādājumu šūšanas uzņēmumam. Šuvēja un drēbnieka profesijas ir cieši līdzās pastāvošas, un nozarē tieši šīs abas profesijas ir visnepieciešamākās." Piedāvājumā ir arī tehniskas ievirzes profesijas, piemēram, autoatslēdznieks, lokmetinātājs metināšanā ar mehānizēto iekārtu aktīvās gāzes vidē (MAG), apdares darbu strādnieks un mūrnieks. "Jauniešu interese par tehniskajām profesijām *Jauniešu garantijā* ir nepietiekama, tomēr darba tirgū ir nepieciešami profesionāļi, kas spēj strādāt ar sarežģītām iekārtām. Šobrīd daudzas profesionālās izglītības iestādes ir modernizētas un aprīkotas ar mūsdienīgām tehnoloģijām, kas padara mācību procesu pievilcīgu un palīdz iegūt darba tirgus prasībām atbilstošas zināšanas un prasmes. *Jauniešu garantijas* profesionālās izglītības programmas ir laba iespēja spert pirmo soli, lai kļūtu par profesionāli," stāsta Andis Lejiņš, Metālapstrādes un mašīnbūves nozaru ekspertu padomes koordinators.

Uzsākt mācības kādā no *Jauniešu garantijas* profesionālās izglītības programmām var jaunieši ar pamatzglītību, vispārējo vidējo vai profesionālo vidējo izglītību. Pieteikties aicināti arī jaunieši, kas strādā algotu darbu vai ir pašnodarbināti, kā arī tie jaunieši, kas mācās vakarskolā, iegūst vidējo izglītību tālmācībā vai studē nepilna laika studiju programmās. Mācoties *Jauniešu garantijas* programmās, audzēkņi saņem dažāda veida atbalstu, tai skaitā stipendiju no 70 līdz 115 eiro mēnesī. Papildus tam tiek nodrošināti nepieciešamie mācību līdzekļi, bezmaksas dzīvošana dienesta viesnīcā un karjeras atbalsta pasākumi. Mācības ietver arī 15 nedēļu

**JAUNA PROFESIJA
AR JAUNIEŠU GARANTIJU**

1. PIESAKIES! 3. APĢŪSTI! 2. DODIES PRAKSĒ!

- × 18 profesionālās izglītības iestādēs
- × pie prakses devējiem visā Latvijā
- × 20 darba tirgū pieprasītās profesijās

**STIPENDIJA
70-115 EUR
MĒNESI***

Sīkāka informācija un uzņemšanas noteikumi: viaa.gov.lv/jauniesugarantija

ilgu kvalifikācijas praksi, kuras laikā tiek apmaksāti ceļa izdevumi un naktsmitne, ja tas pamatoti nepieciešams.

Plašāka informācija par projektu *Jauniešu garantija* pieejama VIAA interneta vietnes saitē www.viaa.gov.lv/jauniesugarantija vai sadaļā "Jauniešu garantija". Ar projekta *Jauniešu garantija* piedāvātajām izglītības programmām var iepazīties nacionālajā izglītības iespēju datubāzē www.niid.lv.

Projekta *Jauniešu garantija* aktivitāte "Sākotnējās profesionālās izglītības programmu īstenošana *Jauniešu garantijas* ietvaros" tiek finansēta ar Eiropas Savienības Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas un Eiropas Sociālā fonda atbalstu, kā arī no Latvijas valsts budžeta.

Papildu informācija:

Kristīne Keiča, VIAA Komunikācijas un programmu publicitātes nodaļas Sabiedrisko attiecību speciāliste
Tālr.: 67785461, 28628088,

“CĒLĒJS”

PAR BARIKĀDĒM, LATVIJU UN SPORTU. SARUNA AR SUBATIETI, VĒSTURNIEKU VILNI JAUNUŠANU

Sevi sauc par vietējo, lai gan skolas gadi aizvadīti Aknīstē, studijas Daugavpilī un daži darba gadi Elkšnos. Vilni Jaunušānu atpakaļ uz Subati “atvedušas” tēva mājas. Tagad Subates pamatskolā tiek pasniegtas ģeogrāfijas un vēstures stundas. 2001. gadā neklātienē tika pabeigtas sporta skolotāja studijas, diemžēl šobrīd, veselības problēmu dēļ, ir jāatsakās no sporta stundu vadīšanu, bet sports tik un tā sirdij ir tuvs. Bet tiekamies, lai atskatītos uz barikāžu notikumiem.

Ja notiek karaspēku iebrukums, vajag apstāties cilvēkam vienam pie otra un apturēt

“Redziet, barikāžu pirmsākumi sākās Gorbučova laikā. Cilvēki brīvāk sāka justies. Liela nozīme bija tam, cik Tautas fronte pa reģioniem ir aktīva, liels ieguldījums Augstākai Padomei, to skaitā daudziem deputātiem, tikai pateicoties viņu drosmībai. Bija tādi, kas vēlējas brīvu Latviju un arī tādi, kuri nē. Komunisti jau negribēja laist vaļā varu,” uzsākot sarunu skaidro Vilnis. Kā daudzi citi, arī Vilnis ņēma daļību barikādēs. “Tani laikā man bija 29 gadi, tolaik gan Elkšnos dzīvoju un tur bija spēcīga Tautas fronte, regulāri sūtīja brīvprātīgos... 8.00 izbraucām, tad esam Rīgā, un nākamajā dienā 11.00 atpakaļ. Tālu nekur nestaigājām. Tuvumā. Uguns kuri, tēja, jau kas līdzīgs paņēmts. Grādi ap 0 /+1. Bijām Zaķusalā. Tādā veidā pagāja tās 24 stundas, gulēšanai tik kāda stunda ar pusi. Tur jau gāja pēc sarakstiem, bija grafiki. Bija liela izpratne uz ko iet, piemēram, notikumi Lietuvā. Ka tas viss tika uztverts nopietni liecina ierīkoti medicīnas punkti, jo paredzēt neko nevarēja. Bet par to tik daudz nedomāja. Arī cittautieši gāja, par to lietu iestājās, izprata politiskās brīvības jēdzienu. Daudzi jau tāpat gāja, ne caur kādām organizācijām. Uzskatīja par vajadzīgu nākt un būt. Gribējās savu karogu, himnu, neatkarīgu valsti. Tā neatkarība bij ļoti, ļoti tuvu. Mēs jau te no laukiem komplektējamies, lai brauktu. Daudz bija zemnieku, kuriem bija zemes, viņi negribēja visu zaudēt. Vai es kļūdos, bija sākusies zemes privatizācija? Es varbūt kļūdos, tūlīt teiks, kas par vēstures skolotāju, bet tas jāpārbauda. Bet tehnikas bija daudz. Varbūt sovhozu, kolhozu vadītāji deva. Es neesmu tajā iedziļinājies. Gadu neesmu mācījies, pēc slimības. Tagad pirmie mēneši kā esmu atgriezies darbā, kopā ar bērniem jātkārto viss.” Vilnis uzsver, ka jebkurš vēsturiskais notikums ir saistāms ar citiem notikumiem. Maija deklarācija, brīvības ceļš, barikādes jāsaista ar visām šīm norisēm un šajā gadījumā arī “OMON” vienības darbība, daļēji arī tās nekontrolējamības rezultātā bija visi šie procesi. “OMON” bija parādījuši savu visatļautību. “Vēsture jau pierādījusi, ka ir vairāki pretošanās ceļi un veidi, ir vardarbīgi un nē,” stāsta Vilnis, “te par cik tika iesaistīta tauta, notika nevardarbīga pretošanās. Augstākā padome, iekšlietu daļa, Ministru Kabinets, masu saziņas objekti, kā televīzijas tornis – tie bija svarīgākie punkti, kurus varēja ieņemt un barikāžu dienās tika apšargāti visi šie objekti. Ja notiek karaspēku iebrukums, vajag apstāties cilvēkam vienam pie otra un apturēt. Morāli iespaidot. Tāda bija tā galvenā doma. Vienīgais, kas mums bija – gāzmaskas. Tika izmantota lauksaimniecības tehnika, auto transports aizsardzībai, tā salikti, lai apgrūtinātu pieeju. Tā tas viss bija domāts. Pamats jau bija tās brīvības sajūta. Tuvu, ka nevar izlaist. Sarkanbaltsarkanie karogi jau vairākus gadus bija, ekonomikas sistēma jau tika pārkārtota. `85. `86. gads jau parādīja, ka PSRS sistēma nav ilgtspējīga. Kolektīvā saimniekošana nekad nav devusi optimālo rezultātu...Kapitālistiskā saimniekošana – cilvēces vēsture neko labāku nav izdomājusi. Radās kooperatīvi, kas padomju sistēmā nebija iespējami. Bija jānotur tas, ko esam izdarījuši pa nepilniem 4 gadiem.”

“Bez bagātas tautas nav bagātas valsts”

Vai tagad arī tā varētu? Vilnis ir pārliecināts, ka jā ar noteikumu, ka tāda politiskā situācija būtu, jo cilvēku prātos nekas īpaši nav mainījies, bet 99%, ka tāda pati politiskā situācija vairs nevar atkārtoties, uzsver Vilnis. Savukārt, vērtējot šī brīža notikumus Latvijā, Vilnis spriež, ka vēsturē ir bijušas vairākas impērijas, savienības un šobrīd esam iegājuši no vienas savienības otrā, protams, tās ir atšķirīgas. “Šobrīd esam nabadzīga valsts,” pārdomās daloties saka Vilnis, “par ko pilnā mērā ir atbildīga valdība. Cilvēki izbrauc, 10 gadi, un kas te paliks? Kārlis Ulmanis reiz teica – “Bez bagātas tautas nav bagātas valsts”, bet mums - otrādi. Kaut vai, ja skatāmies 2016.gada budžetu – naudas nav, palielinām nodokļus. Nav kaut vai izplānota uzņēmumu ilgtspējīga

attīstība...Tik daudz nebūšanu, vai dieniņās, visu dienu var runāt. Eksperimentējam 14 gadus un daudz uz priekšu netiekam. Tas pats “Air Baltic” – nepelnošam uzņēmumam liek valsts naudu, bet citām svarīgām nozarēm naudas nav. Tā pie mums ir pieņemts. Tikai politiskā sirdsapziņa – tā ir mana doma. Atbildība – kā būs labāk.” Tāpat kā volejbolā ir tā saucamais “cēlējs” - saspēles vadītājs, tāpat arī dzīvē tādi cilvēki un tāda spēja ir nepieciešama, Vilnis skaidro: “Padomju cilvēkam jau liekas – varētu, ai, bet nesanāks un viss. Tiem jaunajiem jau savādāk, neveiksmes tik asi neuztver.” Vilnis sarunas laikā bieži uzsver, ka svarīgākais ir atbildība un godaprāts un pie varas esošajiem ir jāapzinās kurā vietā ir cilvēki un kas viņiem ir jādara. Turpinot stāsta: “Tagad Eiropas Savienībā man tas valstiskums stipri izzudis. Ieslēdz TV paklausies, kas apkārt. Pretrunīgas sajūtas rodas. Vai nu iekārta jāmaina, vienam cilvēkam prasīt atbildību. Parlamentāra republika savas cerības nav attaisnojusi. Varbūt tagad 20 - 30 gadīgie nāks, kādas izmaiņas ieviesīs. Skatoties šo parlamentu – reti kurš nav piedzīvojis PSRS laikus, līdz ar to, nav spējas vadīt valsti atbilstoši mūsdienu sistēmai. Man 30 gadi tajā režīmā, pēc sevis varu teik, tas iesakņojās... Bet te politiķu atbildības sajūta, pirmkārt jābūt godprātīgākiem. Kaut vai visas šīs reformas izglītības sistēmā. Man 25 gadi skolā, bet vēl joprojām nav nekādas attīstības programmas. Un šādu piemēru ir daudz. Tagad – partijā savu cilvēku gāza un vietā nav ko likt. Tāda kā spēlēšanās smilšu kastē, nevis valsts vadīšana. Savulaik Ludvigijs teica – “Valsts, tas esmu es”, to var attiecināt uz dažiem arī tagad. Visa tā slepenība...un viss kārtībā, dari savas lietas. [smejas] Valsts drošība – protams, bet tik daudzās lietās tam nav nekādas saistības. Daudz kas ir atkarīgs no ģeogrāfiskā viedokļa. Rūpniecība, ražošana varētu attīstīties. Žēl, ka valdība jau arī tik skandīna – lauki prioritāte, bet tā nav. Tajā pašā lauksaimniecībā daudzas bankas atsaka kredītus, jo nav ilgtspējīga nozare. Politika ir subjektīva lieta. Tas šobrīd ir mans personīgais viedoklis.”

Vienmēr galarezultāts ir patīkams, lai arī nāk sāpīgi

Atgriežoties pie barikāžu tēmas, jautāju, vai skolēni šos procesus izprot, un Vilnis atzīst, ka mazajiem izpratnes ir maz. Te vēsturiskie procesi ir jāzina, jāpārzina atmodas laiks, 10 minūtēs nepastāstīt. Vairāk par to tiek mācīts 9.klasē. Vilnis norāda, ka mūsdienās bērniem grūtāk saprast jēdzienu – nevardarbīgā pretošanās, visiem tie priekšstati, ka ir jābūt ierocim tikai tad var aizstāvēt. “...bet skolā loģiskā domāšana daudz nāk. Jārada zināšanas, prasmes, pamazām atgriežas pie vecā,” spriež Vilnis, “šogad 9.klase laba, ir ko gatavot uz olimpiādēm vēstures. Ja būs vēlēšanās un uzņēmība – sasniegs ko gribēs.” Tajā pašā laikā, Vilnis atzīst, ka ne vienmēr bērnu spējas ir vērtējamas ar atzīmi, stāstot: “Vai skolā mācījies uz 10 vai 4 nav tik liela nozīme. Sevi jau arī atceros – ziemā – slēpojām, slidojām, mācījies jau īpaši negribējās, tagad datori. Slinkāki tie bērni ir vienīgi kustību ziņā. Mēs kaut kā maz mājā sēdējām. Zilumu bija pietiekoši. Visu jau iemācījās pats, jābūt ir gribasspēkam. Šobrīd daudz neapzināmies, ko mēs varam. Vienmēr galarezultāts ir patīkams, lai arī nāk sāpīgi.”

Ieskiecējot Jaunā gada pārdomas, skolotājs, teic, ka te skolā, gads turpinās. Smejojies piebilst, ka gads mainās ar nodokļiem. Bet brīvajā laikā labprāt domas kavējas pie sporta, sekojot līdzī jau zināmo un jauno censoņu gaitām. Vilnis stāsta: “Pievērsu uzmanību talantīgajiem. Mans mīļākais – volejbols – gan pabērna lomā, tiek finanses, kas paliek pāri. Skeletons, bobslejs, Porziņģim pasekoju līdzī. Sekoju pludmales volejbolam. Ir mums talanti, tāpat kā novadā, tālu nav jāmeklē – Vaņins, Švāns un citi. Pašu subatīešu volejbolisti mums uz Lietuvu brauc... Ļoti patīkami, ka skolēni nepamet, organizē treniņus, te turpina spēlēt. Pietrūkst gan veterānu vieglatlētikas maču novadā. Sports – man dvēselē iekšā. Ja nebūtu slimības, es pats būtu gājis un darījis. Tas ir interesanti un patīkami. Ir jābūt raksturam – būs vai nebūs sportists. Ja nav rakstura, treniņos, tad tikai lieka laika tērēšana. Pricēja pagājušā gada 9.klases četri puīši – visi kā viens – kā brīvi, tā uz treniņu. Ar tādiem patīkami strādāt. Tagad jau skolēnu paliek mazāk, ir grūtāk konkurēt ar citiem. Bet labi, ka tā skola ir, lai cik liela / maza būtu, tā tomēr pietur cilvēkus.” Sarunas izskaņā Vilnis uzteic novada izveidošanu, sakot: “Tā kā tagad ir Ilūkstes novads, ir ļoti labi, ne par lielu ne par mazu. Un man to Daugavpili nevajag, nekādas reformas nevajag, pietiek eksperimentēt. Vai mēs piederam pie Latgales? Viņa otrā pusē Daugavas. Administratīvi – Latgale, bet teritoriāli nekādi. Patīkami, ja saka Sēlija, ne Latgale, Zemgale, vai kas tur. Bet kurš to ģeogrāfiju nezina, tas nezina. Sēlija kā novads jau visu laiku ir bijis...”

Ar Vilni Jaunušānu tikās
Madara Pavlovskā
redaktore

SARGĀJOT TO, KAS PADARĪTS, KAS DARĀMS

Stilistisks ugunskurs, Bebrene kultūras nama folkloras kopas „Ritam” un Antona Gičevska muzikālais pavadījums, sanākušo bebreniešu atmiņu stāsti un sirds siltums 21.janvārī Bebrene kultūras namā no jauna uzbūra 1991.gada barikāžu notikumu sajūtu... Kopš tām dienām pagājuši 25 gadi, kad visa tauta spēja būt tik vienota, sargājot to, kas padarīts, kas darāms.

Ir silta sajūta dūrainī

Bebrene kultūras namā bija sapulcējies kupls skaits barikāžu dalībnieku, kopā tika apzināti arī citi bebrenieši, kuri bija devušies uz barikādēm, precizētas to laiku notikumu detaļas. Ar klusuma brīdi atcerējāties tos, kuru dzīvības, tad dzīva un tos, kuri sargāja brīvību, bet vairs nav starp mums. Un ikkatrs ieklausījās stāstos un dalījās pārdomās, sirds siltumā un mīlestībā pret Latviju. Uzrunājot sanākušos, Bebrene pagasta pārvaldes vadītāja Benita Štrausa kopības sajūtu pielīdzināja dūrainim, sakot: „Cik mīļš ir dūrainis. Pirksts ir kopā ar otru pirkstu. Cilvēks kopā ar otru. Sajūta sasilta. Kopā - drošības un siltuma sajūta. Kopā var veikt lielas lietas. Paldies par brīvību varam teikt viens otram, kas gāja un darija to, ko lika sirds. Katrs mēs esam viens, bet, kad kopā ar pārējiem, kulaks. Ir silta sajūta dūrainī... Lai atjaunojās kopā būšanas sajūta. Visi esam savējie. Savās mājās, pagastā, novadā, valstī esam savējie.”

Mēs esam tik dažādi un tik dažādi mēs domājam par to laiku

Tolaik Lenvija Rāzna un Andrejs Saušs bija tie cilvēki, kuri organizēja bebreniešus un autobusus, lai dotos uz Rīgu. Daloties atmiņās stāsta Lenvija: „Tas bija satraucošs laiks. Domāju, ka kāds, Andrejs, Valentīna, Stefans, deva to ideju, ka bebreniešiem ir jābrauc. Tai laikā ciema padomē daudzi nāca pieteikties. Liela pateicība sovhoza tehnikuma vadībai par autobusiem. Tos 25 - 30 cilvēkus varēja aizvest, šie cilvēki arī bija tie, kuri savas paņēmas aģitēja uz nākamajiem braucieniem. Četri braucieni bija noteikti. Te uz vietas viss nelikās tik nopietni, bet Rīgā izjutām to smagumu, sāpi. Te miers. Atceros tik vienu nakti, kad bija bail, kad nobrauca bobiks gar māju. Noraustīja mājas durvis, todien mājās bija viena ar bērniem. Sākumā jau nevienam negribēju teikt, bet no rīta, kad zvanījos, atbildēja, ka meklē jaunus zēnus, kurus gribēja iesaukt armijā. Bet uz barikādēm cilvēki brauca ar drosmi, prieku un mīlestību. Paldies arī tām Bebrene meitenēm, kuras cepa maizi, vārīja tēju braucējiem. Man tik vainas sajūta, ka netika saglabāti visi saraksti. Augusta pučs...šķiet, ka tad iznīcināju. Drošībai.” Lenvija uzsvēra, ka mēs esam tik dažādi un tik dažādi mēs domājam par to laiku, dažāda tiekšanās pēc brīvības. „Tik sāp par tiem, kas smīkņāja par braucējiem. Lai tā būtu. Katrs mēs dzīvojam dažādi. Nepatīkami, ka tad, kad mūsu Latvija ir brīva, cilvēki izmanto mūsu Latvijas priekšrocības un tajā pat laikā zākā,” pārdomās daloties teic Lenvija.

Rīgā - visi logi gaiši un barikāžu smagumu iznesa lauku iedzīvotāji

Andrejs Saušs atminējās, ka ilgi nedomājot, kopā ar Stefanu Rāznu, Lenviju Rāznu, Valēriju Puidu un citiem dibināja Tautas fronti, stāstot: „Te pamatā tie bija tie cilvēki, kuri iznesa to smagumu. Bebrene pagasts no pirmās dienas līdz pēdējai bija pārstāvēts Rīgā. Pats biju vienu nakti barikādēs Rīgā. Rīgā - visi logi gaiši un barikāžu smagumu iznesa lauku iedzīvotāji. Plaši pārstāvēts Tukums, Talsi, Vabole, Kalupe, Likсна. Jāsauc ne tikai tie, kas bija Rīgā, bija cīnītāji, cīnītāji arī šeit bija. Manifestācijas, Baltijas ceļš - bebrenieši kuplā skaitā piedalījās. Problēmu braukt nebija. Jāuzteic šoferi... Saviļņojošākais brīdis atbrīvošanas procesā - Baltijas ceļš. Mēs stāvējām Grenstālē. Gribu atkal lielu paldies teikt visiem tiem, kas palīdzēja Latvijai kļūt brīvai.”

Tāpat mūs tālāk par Sibīriju neaizvedīs

1991.gada janvāris bija izšķirošs laiks mūsu tautai, uzsvēra arī Stefans Rāzna, Ilūkstes novada pašvaldības priekšsēdētājs, sakot: „Tas bija laiks, kad viss beidzās mums labvēlīgi. Kādi spēki darbojās to nevar pateikt, kaimiņa vājums, vai no augšas. Tā gada janvāris es pavadīju Rīgā, Augstākās padomes deputāts biju ievēlēts. Saeimas namā pagrabā dzīvojam. Tas bija trauksmains laiks...Ziedonis Ziediņš arī avantūrists, toreiz pa Rīgu žigulī braukājām. Bija pilnīgi tukša pilsēta, un tikai domā - kur tie ļaudis? Tad dzirdi latviešu valodu, patiešām pienākuši laiki, kad dzīvojam Latvijā! Tādēļ šodien, ir vēl jo lielāks prieks būt šeit, būt starp savējiem.” Savukārt Viktors Bogušs atzina, ka bija iezagusies arī bailu sajūta, bet, kad visi kopā - tad gatavi uz visu, bet bebreņietis Jānis Savičs vien nosmējās - „ka nav ko runāt, labāk darīt”. Jānis barikādes pavadīja dziedot un spēlējot garmošku, viņš bija no tiem, kurš aizsargāja televīzijas torni un piedzīvoja šausanu. Jānis Voitkevičs uzsvēra, ka tolaik pašsaprotami šķitis braukt uz barikādēm: „Nevarēja nebraukt. Liels iespaids bija no tēta. Viņš jau teica - tāpat mūs tālāk par Sibīriju neaizvedīs. Tik žēl, ka tagad viens starp otru ceļam barikādes. Jauksim nost!”

Nevis - ko man iedos, bet - ko es varu iedot savai zemei

Savs barikāžu stāsts bija arī Valērijai Puidai. „Skatos pēc gadu skaita es tā stabilākā. Ar jums kopā pārdzīvots tik daudz...Mans nemiera sākums kopš dzimšanas, augu septiņu bērnu ģimenē, biju jaunākā. Strādājot skolā, padomju laikā, savus skolēnus vedu gan uz Tīrelpurvu, gājām pa Oškalna takām. Vēsture runā ar tevi. Domāju par tiem pušiem, kas izcīnīja Pirmo Latviju un tiem, kas gribot, negribot tika iesaukti vācu vai krievu armijā. Tik sāp sirds par jauniem cilvēkiem. Esmu sava pagasta, novada patriots. Barikādes ir svētas. Noskaties tos raidījumus, tad teiks nevis - ko man iedos, bet - ko es varu iedot savai zemei. Mums jāturas vienoti, nevis jāmeklē kašķis, kad ir tik sakopta Bebrene, tik brīnišķīgs novads. Lai vienotība, kas bija pie uguns kuriem paliek, lai varam viens otram droši skatīties acīs, nevis aprunāt, un arī tai *twitteri*.” Vakara gaitā daudz tika pieminēti un pateicības vārdi tika teikti šoferiem. Viens no tiem Paulis Vuškāns, viņš atzina, ka pirmajā reizē braukt bija bailīgi, stāsta: „Ja šaus, tad mani pirmo...un tā naktis, kad puikas skrēja, teica, ka šauj... Bet saviļņojošākais brīdis bija, kad braucām uz Baltijas ceļu. Caur lūku izkārtis karogs, bet cilvēki, kas jau bija pulcējušies meta ziedus.” Barikāžu atceres pasākumā ieklausījāties arī Raimonda Soma, Aivara Strauša, Jāņa Komula, Leontīnes Komules, Māra Daukstes, Ulda Daukstes un citu bebreniešu atmiņu stāstos. Pasākuma noslēgumā, kājās stāvēt, tika izdziedāta „Pie Dieviņa gari galdi”.

Tik silti ir būt ar savējiem, būt dūrainī, kad pirksts pie pirksta piespiedies, un nevar nepiekrīst Bentītai Štrausai, kura nododot sveces liesmiņu teica, ka „gaisma izplēn, dzies, bet to var atjaunot”. Atsaucoties uz bebreniešu pārdomām, gribās vēlēt, lai ikdienā turam siltu 1991.gada janvāra vienotību, un neceļam barikādes savā starpā, lai droši varam skatīties viens otram acīs!

Madara Pavlovskā
redaktore

LAIKS DVIETEI...

Te gan sakoptie lauki un apkārtnē, dzīvās vīnogu tēva Paula Sukatnieka mājas, gan valsts nozīmes arhitektūras piemineklis - Dvietes Sv. Staņislava Kostkas Romas katoļu baznīca un atdzimstošā Dvietes muiža, dvietiešu reālistisks skatījums nākotnē, sastrādātās rokas un lielā mīlestība uz vietu un zemi. Dvieteī noteikti labāk pietāvētu pavasaris, bet šoreiz tomēr janvārī vērsimies Dvietes pagasta piezīmēs.

Dvietes Sv. Staņislava Kostkas Romas katoļu baznīca - valsts nozīmes arhitektūras piemineklis

Kā upe – sākumā maza, izlauž sev ceļu, tagad plūst rāmi

Daudz ir runāts, bet nepieminēt arī nevar vietu, kura pirms pieciem gadiem sāka piedzīvot savu atjaunošanu un tagad, dažādos pasākumos, pulcē vairāk kā 1400 apmeklētājus, kas ir milzīgs progress. Te viesojās jomas profesionāļi, interesenti ne tikai no novada, bet visas Latvijas. Pirmos darbus te veica “bezdelīgas” un tagad Paula Sukatnieka, māju “Apsīšu” vārds un atpazīstamība plešas plašumā. Arī Vanda Gronska, Paula Sukatnieka muzeja vadītāja, atzīst, ka par šo vietu runāts ir bezgala daudz, bet nekad par daudz nav uzslavēt tos, kuri veicinājuši attīstību. 3.martā apritēs pieci gadi kopš māju atjaunošanas. “Mums te tās *simtlatnieces* strādāja, saucu viņas par bezdelīgām, tas tā sākās. Sākās ar kulmināciju, kā upe – sākumā maza, izlauž sev ceļu, tagad plūst rāmi. Ar bezdelīgām rakstijām dzeju, caur dzeju ir pateikts, kā katra jutās te. Sākums bija ar tādu uzrāvienu, tādu *švunku* un mīlestību, bija arī tādi, kuri nevarēja ieiet tai mūsu ritmā. Visas strādājām un lai kolektīvam labi ietu, arī tam, kas ir priekšgalā ir jārauj. Gribu vēlreiz ar savām bezdelīgām satīties, lai sajustu to enerģijas kalnu.” Vanda pacilāti uzsver, ka jau pēc pirmā gada tika organizēti pirmie svētki, tiem par pamatu, avīzēs atrastā informācijas, ka Sukatnieka piemineklim aprit 20 gadi, un uz “Apsītēm” tika saaicināti visi, kas savā laikā atklāja pieminekli. 2012.gadā arī spilgti pasākumi - pirmā Muzeju nakts, sarīkoti “Pirmā ķekara svētki”, stāsta Vanda: “Iedomājies, pirmajā gadā stādījām vīnogas, no tām sešām bija augļi un par godu tam svētki. Un kā mēs stādījām vīnogas, tas ir vesels stāsts. Katram stādam bija savi krustvecāki.” Bet 2013.gads ir zīmīgs ar to, ka sakās lielais mājas remonts. Pirmajā gadā – 225 apmeklētāji, otrajā – 265, trešajā - 245. 2014. - varens gads - Sukatnieka simtgade, izdoti pirmie bukleti, Sukatnieka dzejas grāmata “Zaļie sapņi”, saņemta atzinība – “Dižprojekts 2013.”, ņemta dalība Sēļu kongresā. Un šajā gadā apmeklētāji – 1454. Pagājušajā gadā - 1425 apmeklētāji. Ikdienas darbā Vandas atziņa ir - “Jārīko pasākumi, jāaicina viesi, jo kā, lai savādāk sevi parāda? Kā savādāk tavš vārds skanēs?” Tādēļ katru gadu tiek iztirzāts viens no Sukatnieka nodarbes veidiem.

2015. gadā – ābele. 2016.gads būs kartupeļa un tomāta zīmē. 2017. gadā vieta arbūzam un melonei. Vanda uzsver, ka Sukatnieks bija arī novadpētnieks un uz Latvijas simtgadi, 2018.gadā tiks apspēlēta šī nodarbe. “Tā paskatos, pa šiem pieciem gadiem - cik Sukatnieka vārds izskanējis,” teic Vanda.

Sakoptai videi vajadzētu disciplinēt cilvēku

“Sukatnieks dzimis par agri, kad viņu nenovērtēja... Tagad gan sirdssāpes - apzagšana. Rododendru dobe visa izzagta, rozes arī. Goda vērtiem kalumiņu vairs nav. Vajag žogu! 75 gadi pagājuši, sabiedrība nežēlīga palikusi. Vai esam tik alkatīgi, tik trūcīgi palikuši. Es mūžam nedomāju, ka te atkal būs jāliek žogi. Savā laikā visu iztīrījām, drātis pat kokos bija ieaugušas, kā liecība cilvēku nežēlībai. Domāju, ka sakoptai videi vajadzētu disciplinēt cilvēku,” uzsver Vanda.

Vēl viena ievērojama cienīga vieta Dvieteī, par kuru lūdzu pastāstīt Vandai, ir Dvietes Muižas ēka. Šī ēka ir Dvietes muižas apbūves kompleksa objekts, bijusi celta kā muižas kantora ēka un vēlāk tikusi izmantota kā skolas ēka līdz 1972. gada pavasarim. Vairākus gadu desmitus ēka bija pamesta un netika izmantota. 2014. gada decembrī tika nodibināta biedrība “Dvietes vīnogas”, kas ir uzsākusi šīs ēkas saglabāšanu, ar ieceri to veidot kā “Apsīšu” filiāli, jo “svarīgi ir, lai mēs pēc sevis atstātu sakoptu vidi”, ar pārliecību teic Vanda. Turpinot stāsta: “Pēdējais laiks saglabāt skolu, lai pēc mums nepalik grausti. Mums te arī interesanti iet. Mednieku trofeju izstāde – labs pasākums bija. Gribās sakopt skolas ārpusi, apkārtni, kā dāvanu Latvijas simtgadei. Ja vēl varētu nokrāsot – Dieva dāvana būtu. Versija, kur dabūt līdzekļus – rīkot pasākumus. Kur ir tur rodas! Tur pie dīķīša ir mājiņa, kuru īpašnieks ļauj izmantot, gribam arī tur sakārtot.” Un ikdienas solī, bez uzcītīga darba neiztikt, Vanda slavē biedrības dalībnieces, kur katrai ir savi talanti. “Ja tev tas talants ir, jāizmanto,” ir pārliecināta Vanda, “viena mums šuj, viena, tā mums izpalīdz ar tehniku, viena vada pasākumus, tad viena cep, piedalās ar to, cita spēlē mūziku, dzejoļus, citai patīk kārtot. Cik talantu! Biedrībā – stipras kundzes, kurām gribās ko darīt. Katram ir sava misija. Lai visu izpildītu, no daudz kā ir jāatsakās un ir jādod citiem. Tas nav peļņas darbs. Kļūdas ir visiem, bet svarīgākais, lai pēc mums nepalik drupu kaudzes. Un ir vajadzīga tā kopības sajūta... Es tik labi jutos! Dzīve ir skaista!” Biedrības kontekstā vietā ir teiciens – mazs cinītis gāj lielu vezumu, vai vismaz ir pamatīgi sasparojies to darīt, jo ieceru biedrībai ir daudz, ir arī atsauce no līdzcilvēkiem, stāsta Vanda: “Katrs nes pa kādai kripatai, mums pat klavieres muižai uzdāvināja. Katra lieta par kaut ko stāsta, tās lietas pašas atnāk. Ja doma virzīta uz vienu mērķi – tā sasniedz rezultātu. Šis gan nav pēdējais sapnis. Pie tās mājiņas ir dzirnavas... Mums vajag darbaspēku. Kā biedrība varam divus pasākumus gadā sarīkot. Tagad uz Līgo plānojam. Bet vajag pasākumus pa glauno. Mums sava latīņa ir jātur. Un Dvieteī ir tāda savdabīga vēsture, un visi kopā celsim augšā”. Bet mīlestību pret vietu ieliek vecāki, ir pārliecināta Vanda, laikam tādēļ ir tāds spars visu kopt un saviem bērniem nodot skaistu apkārtni, to Vanda izjūt kā šī brīža sava veida misiju. Pati jau piektajā paaudzē ir dvietiete. “Bērniem aizturēt to skriešanu. Vecāka gods un cieņa, lai bērni te paliek. Cilvēkam jābūt sāta sajūtai. Nevar gribēt nez ko. Un tāda senču svētība paaudzēs ir nodots tas garīgais. Mēs visu varam sasniegt tepat. Darīt to, kas patīk – tā ir liela laime!”

Tukša vieta nepaliek

Un vēl viena no vērtībām ir kultūra. Dvietieši gan atzīst, ka laiki mainās, iedzīvotāju skaits te samazinās, bet paradokss, ka kultūras jomā iedzīvotāji gaida to pašu līmeni un pacilātību, dzīvību kāda tā bija pirms 10 / 20 gadiem. Un kultūras darbiniekam nemaz nav viegli. Tiekamies ar Mariju Setkovsku, kura kopš 2008.gada vada Dvietes kultūras namu. Viņa sev un tuviniekiem par pārsteigumu ir atgriezies dzimtajā pusē. Kādēļ par pārsteigumu, jo pati atceroties teic, ka bērnībā visi ir bijuši mājas bērni. Ar ģimeni Marija ilgu laiku dzīvoja Ambeļos, bet jau no bērnības Marija ir iepazinusi pašdarbnieka amatu, daudz piedalījies pasākumos, viņa stāsta: “Dzīvojot Ambeļos, tika darīts viss un tur lielākoties dalību ņēma jauniešu, tāpēc te atnākot biju pārsteigta, Dvieteī kultūras jomā vairāk aktivizējušies vecākā gājuma cilvēki. Spilgti jutās arī tas brīdis, kad skola tika likvidēta. Kad skolu aizvēra, tas bija drausmīgi. Bērni te neredzas, bet cenšos iesaistīt tos kuri ir. Pārsvārī jau tie ir pašdarbnieku bērni, vecumā 5 – 12 gadi. Dziedam, dejojām. Ir atsauce. Skolās jau viņus nodarbina, bet tik labi ir darboties savā pagastā. Jāatzīst gan, ka ļoti jutās jauniešu, bērnu trūkums.” Marija uzsver, ka par spīti visam, pagastā attīstība notiek, kā piemēru minot

jauniešus, kuri ar pārvaldes pārzines Ivetas Plones gādību tiek sporta zālē un aktīvi pavada laiku. "Tur gan prasās remonts," pieminēja Marija piebilstot, ka tagad priecē labiekārtotais parks, estrāde, lapene, šūpoles. "Bērni jau te kultūras namā iet vecāku pēdās, gribās arī citus pagasta bērnus aicināt iesaistīties piedāvātajās kultūras nama aktivitātēs. Bērni nāk arī saviem ierosinājumiem, tik zēl, ka nevar piesaistīt jaunus speciālistus, pati, ko protu, to mācu," stāsta Marija. Kā vērtē aizvadīto gadu organizētos pasākumus, jautāju Marijai, bet viņa pieticīgi saka, pašai grūti ir vērtēt, bet katrs pasākums nāk caur dvēseli. Viņa ir apņēmības pilna ieviest kādus jauninājumus un ir pārliecināta, ka šis darbs ir tieši priekš viņas. Marija spēj sevi vērtēt arī kritiski, izteic vēlmi attīstīties kursos un pilnveidoties, rast idejas, lai gan apzinās, ka katram jau neizdabāsi. Lai Dvietē būtu aktīva kultūras dzīve, Marija sadarbojās gan ar Vandu Gronsku, gan Sandru Stašāni (novadpētniecības darbinieci). "Ja runā par kultūras namu, tad vienādības zīme jāliek ar svētkiem," stāsta Marija, "tie tradicionālie svētki jau vienmēr ir, katreiz cenšos rast kādas odziņas. Saprotu, ka vairs nevar darīt tā kā ir gadu gadiem bijis - koncerts, balle - bet tagad tik maz to cilvēku, ka tas vairs *neiet cauri*. Gribu, ko modernizēt, ir ieceres uz Līgo svētkiem, ceru visi to uzņems pozitīvi." Lauku reģionos kultūras darbiniekam nākas domāt par dažādām jomām - ne tikai radoši izdomāt pasākumu, bet arī jādoma par saimniecisko pusi, dekorēšanu, tas vienkārši paņem laiku. Bet labi, ja ir atsaucīgi cilvēki apkārt, jo Marija teic, ka palīdzību nemīlot lūgt, nevēloties kādu aprūtināt, bet patiesībā visi ir atsaucīgi, un vēl jo vairāk laukos, kultūras namam vajag izkustināt iedzīvotājus. Tā dzīve nav tik drūma, nav jau tikai darbs," ar pārliecību saka Marija. Bet kā vēl vienu no kultūras dzīves veidotājiem un lielu atbalstu pasākumu organizēšanā Marija min pašdarbniekus. Dvietē - pieci pašdarbnieku kolektīvi. Viens no tiem amatiereteātris "Nebēdnieki", te apvienojušās dažādas paaudzes (vad. V.Fjodorova). 2009.gadā tika atjaunots sieviešu vokālais ansamblis "Rasa" (vad.V.Stapkeviča). "Vēl darbojās vidējās paaudzes deju kolektīvs (vad. A.Meikšāne)," stāsta Marija, "lepojami ar astoņiem pāriem, mums ir arī pievienojušies divi pāri no Ilūkstes, kā arī ar raitu soli, veiksmīgi savu darbību turpina senioru deju kopa "Saulspuķes" (vad. R.Stapkeviča). Priecē senioru kopa "Saulriets", tur pulcējās radoši cilvēki, priecē visus gan ar rokdarbiem, gan teātra uzvedumiem un daudz ko citu. Īpaši visus vēlamies aicināt nākt un iesaistīties līnijdeju kolektīvā "Atkal", kuru vada L. Ostrovska. Likvidēt jau vienmēr var, tāpēc vajag turēties." Un paturpinot tēmu par ikdienības priekiem tiekamies ar iepriekš minēto senioru kopu, biedrību "Saulriets", kas šogad atzīmē savu 15gadu pastāvēšanas jubileju. Sarunājamies ar kopas vadītāju Staņislavu Krapānu un aktīvajām dalībniecēm - Annu Barkovsku, Terēziju Žuravsku, Lidiju Valpēteri un Albīnu Galkusu.

"Esam jubilejas gatavošanās trauksmē," griežot pīrāgu un sildoties ar tēju sāk stāstīt senior kopas dalībnieki, "toreiz, vēl esot rajonā, kā tāda veida biedrība nodibinājāmies pirmie. Tolaik, sociālā

"Ja mēs no visa atteiktos, tas ikdienas solis tāds drūms būtu," ir pārliecināta Dvietes senior kopa, tādēļ ar lepnumu Dvieti sauc par savu paradīzes nostūri

darbiniece Iveta Plone ierosināja dibināt, tad bijām 9 biedri. Sākām aktīvi darboties, redzējām, kādas, kuram prasmes, ko, kurš grib darīt." Bet priekšroku guva dziedāšana, tika nodibināts ansamblis "Dālijas", kas darbojās ar lieliem panākumiem, tika braukts ārpus

Dvietes, uz Balviem, Rēzekni, Krāslavu..."Aizdziedājāmie līdz pašai Jūrmalai," piebilst dāmas un turpinot stāsta, ka biedrībā tika attīstīti arī citi novirzieni - dramatiskais teātris, kur tiek iestudēti pašu veidoti skeči. Un uzsāktas deju nodarbības. Biedrība ir lepna, jo apgūto deju ir daudz un izdancoti ir visi Latvijas stūri. Kā arī ir izveidojusies sadarbība ar citiem pagastiem. Biedrība katru mēnesi rīko dažādas tematikas sapulces, tiek aicināti arī jomu speciālisti, piemēram, stāstot par veselīgu dzīvesveidu. Veiksmīga sadarbība ir izveidojusies ar "Latvijas Sarkanā Krusta", stāsta: "Tribas istaba - veļas mazgātuve, dušas, tagad ir pateicoties Sarkanā Krusta realizētam projektam. Ar Sarkanā Krusta atbalsta ir bijusi iespēja apmeklēt datorkursus, nūjot. Mūsu meitu adītās zeķes tika sūtītas uz Afganistānu. *Apadīti* ir bērnu namu bērni. Rokdarbi ir augstā līmenī, nav nekas, ko mūsu meitas neizdarītu. Notiek radošās darbnīcas, zīda apgleznošana, stikla apgleznošana." Biedrība organizē arī regulārus gadatirgus un ekskursijas. Šobrīd darbojās dramatiskais amatiereteātris un deju "Saulriets". Tiek rīkotas veco ļaužu dienas. "Gribējām, lai mums rīko. Kāpēc mums nevar sarīkot?" smeļoties piebilst kāda no dāmām. Kopas biedri ir enerģiski un pozitīvi, entuziasma pilni, tagad te kopumā 14 biedri, kuri ar prieku nāk un iesaistās. "Te aktīvi cilvēki un mūsu kompānijā visi *sasāvušies* kopā. Vienos jokos paiet, mutīgi esam. Pēc vārda kabatā nav jālien," smeļoties stāsta kolektīvs, "mūsu kopas dalībnieki visur palīdz, jauno jau nav. Visi, kas dzīvo visur piedalās. Nevar nevienu mājās sēdētāju nosaukt. Kaut uz koncertu atnāk. Gribās turpināt tāda pašā garā." Kopas dalībnieki spriež, ka, lai gan iedzīvotāju ir maz tomēr ir liela ticība, ka tukšums neiestāsies, laba vārds tiek teikti kā par baznīcu, priecējot skanīgais koris, priesteris, pagasta sakārtotība un atdzimstošās vietas. "Baznīcu jau pa gabalu redz. Priesteris ļoti aktīvs, arī *remontierīgs*. Viņš savu lietu kārtīgi dara, kārtu apkārtni. Etalons - kārtība Dvietē. Katrs Dvietes dārzs var piedalīties skatēs. Priekšsēdētājs Kokins kārtību iedibināja, viņa vārds ir jāpiemin. Zēl tik, ka nav maiņas no tiem jaunajiem, bet saka jau, ka tukša vieta nepaliek. Dvieti pacēla „Apsītes”, caur tām „Apsītēm” vietas nākotne. Caur to Dvietē daudz, kas var būt. Vajag ēdināšanu, kur saguldīt, varbūt pat skolu atkal atvērs...Ja mēs no visa atteiktos, tas ikdienas solis tāds drūms būtu," ir pārliecināta kopa, tādēļ ar lepnumu Dvieti sauc par savu paradīzes nostūri.

Laiks mainās, bet cilvēks kā vērtība paliek

Garš mūžs un ražīgi darba gadi Dvietē ir aizvadīti Beātai Kupšānei. Viņai 5gadi, kā agronomam, tad 30 gadi ciema padomē, kā priekšsēdētājai, pluss 2 gadi, kā sociālajam darbiniekam. Beāta vēl joprojām veic iedzīvotāju, apdzīvoto un tukšo māju uzskaisti, seko norisēm. Viņai zināma katra māja, katrs iedzīvotājs, kā nekā, divas paaudzes izaugušas. Šķirot vēstures lapas, Beāta atminās, ka savulaik pagasta teritorija bija ļoti liela. „Cilvēki brauca ar kuģi pa Daugavu no Dunavas kārtot papirus. Bet ar laiku tika izveidota komfortabla vide. Augsne te ir laba. „Mičurins”, „Dubna” - toreiz te slaveni kolhozi. Ar lielu gribasspēku, piepūli mēs bijām tie, kam bija viss. Uzcelām ambulanci, tagad feldšera punkts palicis. Sāpīgi, jo tik grūti bija panākt, lai to uzcel. Bet viss mums bija tepat. 1972.gadā 1.vieta Republikā mūsu pagastam, jo bijām pirmie, kuri sāka domāt un veidot skaistumu. Skola uzcelta un kultūras nams. Toreiz jau sestdienā arī bija jāstrādā. Tik negribējās tai svētdienā kur iet, bet cilvēki nāk un prasa. Jau toreiz, katru gadu Līgojām, pa 400 - 500 cilvēkiem parkā bija... Te arī tā applūstošā teritorija, it kā jau skaisti, romantika. Skolēnus ar laivām *cilājām*. Asfaltēšana ceļa notika. Organizējām konkursus, kura skaistākā sēta. Kuri toreiz 1.vietas ņēma, ir arī tagad. Dvietē arī uzņemtas filmas, ir vietas šarms." Bet ar rūgtumu sirdī Beāta raugās uz tukšajām mājām un ielām, sakot - „ir skumji, ja par to esi tik daudz cīnījies". Stāsta: „Tagad jau esam atpalikuši, nekāda celtniecība nenotiek, bet kam te celt, 40 māju tukšo. Savulaik 1011 iedzīvotāji, tagad 420 cilvēki oficiāli dzīvo. Ārzemēs 27 dvietieši. Tukšums valda Dvietē. Gribētos bērnu ratiņus redzēt. Vasarās jau ir, bet viņi tik iebruc. Uz atvaļinājumiem sabrauc mazbērni. Kultūras darbiniekam grūti strādāt, jo nav ar ko, bet visi gaida tādu kā agrā. Un cilvēki te prasīgi, pieraduši pie augstākās kultūras. Un cilvēku paliks mazāk. Skolu neatgriezīsi. Sāpīgākais, nav skolas, nav cilvēku un kultūras namam neko nevar pārnest. Skolas ir liels atbalsts. Bet es nevienu pasākumu neesmu palaidusi garām. Ziemā gan tumšās ielās negribas iet. Vienreiz ejot, meklēju lukturīti, bet ko ta atradīsi, ja nav. Tagad dēls uzdāvināja. Gaismas vajag." Savukārt potenciālu Beāta saskata lauksaimniecībā, uzsverot, ka Dvietē vadošās nozares ir dārzenu un graudu audzēšana, lopkopība. Beāta stāsta: „Zemniekam citu rūpalu nav, tikai lauksaimniecība. Saimniekošana ļoti notiek labi. Paaudzes turpina, bet tālāk, tā padomāju, viņu bērni vairs ne visai,

jo iekārtojas darbos pilsētā. Nāk prātā kādas trīs lielas saimniecības, tie tādi perspektīvi. Svarīgi, kuriem bērni šeit. Nopelnīt laukos var, ja tikai tev ir pamat bāze.” Nobeigumā Beāta atzīmē, ka „laiks mainās, bet cilvēks kā vērtība paliek. Visu laiku dvietieši ir bijuši čakli - visos laikos, visos posmos, visās jomās.”

Tu te vienkārši iesakņojies

Ievadot tēmu par lauksaimniecību, viesojamies saimniecībā, kur darbi kūtī sākas ar kafijas smaržu, vārda čaklums nozīme ir labi zināma, bet ikdienas kņada nemaz neliek domāt par to, ka pagastā ir mazs iedzīvotāju skaits, ka te tikai klusums un miers. Ceļš ir atvedis pie Rītiņu ģimenes. Un te sākt gribās ar saimnieces stāstu - „Vienreiz skolas sapulcē skolotāja stāsta, ka viens no bērniem Angļu valodas stundā jautājis – vai tai lauksaimniecībā vajag to angļu valodu? Uzreiz sapratu, ka tas ir mans bērns. Pat internetā to vien skatās – traktori, preses. Ir pat *sakāvušies* par fermu. Viens saka – ferma mana, tu pie manis strādāsi... Ir viņiem sapņi un par lieliem traktoriem. Skatās ss.lv, ko nu kurš pirks. Pagaidām gan vēl lielas fermas nav, strādājam uz vecās kūtiņas... Bērni paši nāk no skolas un prasa – tēti, tu jau govīs pabaroji?... Mīl ogas lasīt. Citreiz jau saku – vispirms ravēsim kartupeļus, tad ogās, bet viņi vagās saslēpuši burkas, caur vagām, pa pupām uz mežu. Paši ziemā novērtē, liela zapti. Tie jau tēta ģēni. Bērniem jau patīk, pa lauku darbiem, citas izklaides nav, varbūt domā, ka tas ir viegli, bet nav. Viss te roku darbs, ļaujām, lai jau dara, ja grib. Ja varētu vairāk ar tehniku, tad jā, bet, ja ir *uz rokām*, kā mums, tad grūtāk.” Lūk tā var iezīmēt Rītiņu ģimenes ikdienu, saimniekojot dzimtajā pusē, mīlestībā pret dabu un darbu. Rītiņu ģimenē aug piecas atvases – vecākais dēls jau studē, tad seko divas meitas un divi jaunākie puikas. Saimnieks Guntis dzimis dvietietis, bet saimniece Viktorija ieprecējusies, gan ne no tālienies, bet tepat no Baltiņiem. Viktorija teic, ka Dvietē vienmēr gribējusi dzīvot. Nezin, kas, bet te vilka. Un kā gribēja, tā notika. Jūlijā apritēs 20 gadi, kā abi ir precējusies. Viktorija stāsta: „Saimniecībā ne jau uzreiz ar govīm

nav brīvas zemes. „Nav kur ieskrieties. Zemes praktiski nav. Ja gribi ko darīt, pret kaut ko vienmēr atdurās.” Saimnieki teic, ka pa šiem gadiem ir iemācījušies arī nedaudz *dzīvot priekš sevis*, Viktorija gan pasmejoties saka, ka vīrs vairāk ir istabas pele, bet viņa mīl darboties Dvietes amatierteātrī, kur ir iesaistījusi arī bērnus. Saimnieki atzīst, ka nav jau tā, ka ļoti gribās kaut kur skriet. Bet ir daudz draugu, radu, kurus cenšas uzņemt un paši ciemoties. Saimnieki skaidro, ka strādājot lopkopībā jāreķinās, ka uz ilgu laiku nevar izbraukt. Ja gotiņai izjaukts režīms – mazāk piena, vēlāk pabaro – cits piens. „Dienas beigās, vakaros jau visādi ir, gribās arī to filmu paskatīties, man jau vīrs smejas, es kā ieraugu spilvenu, tā aizmiegu... Bērnus arī deviņos nevar nolikt gulēt, tad arī pati *draugos* kādu spēlīti paspēlēju. Nedrīkst jau tā ierauties visā. Savā laikā bija tā, ka tikai lopi, mājas, bet tad jau iemanās, ko ātri izdara no rīta, pa dienu var uz pilsētu un vakarā jau paspēj atpakaļ. Bišķi dzīvojam priekš sevis.” Ar nepacietību, allaž tiek gaidīts pavasaris, saimniece Viktorija smejas, ka vīrs jau agros pavasaros trin rokas. „Tu te vienkārši iesakņojies. Kā smaržo gaiss...” stāsta Viktorija, „savulaik pēc darba Siguldā, Guntis, kad atbrauca, visu izstaigāja, ķēra to svaigo gaisu, jo zina, kas ir *dzīvot uz asfalta*.. Un tā tas gadu no gada pavasaros, kad zeme laižās, smaržo, ātrāk ar skriešanu ķerties pie darbiem. Kad daba mostās, pats mosties. Ļoti patīk. Es jau ar neko, man arī liekas, ka smaržo. Kaut kā jau dzīvot vajag. Un pavasarī plūdi, mums gandrīz līdz pašai mājai. Dviete - skaista, zaļa, sakopta. Ne velti mani te ievilka.”

Vai mest šim darbam mieru? “Viennozīmīgi nē”- ar pārliecību saka Rītiņi, “ir bērni jāizaudzina, ja kāds gribēs pārņemt, palīdzēsīm. Vasarā jau vieglāk, govīs izslauc un palaid, bet ziemā garlaicīgāk, bet grūti, jo viss ir jāsanas. Vasarā Guntis visu barību sagatavo. Kādreiz arī zirgs bija, bet visu tad padarījām pirmie. Tagad traktora epopeja. Esam apstājušies uz šo sfēru. Dārzenus vairs audzējam tikai priekš sevis, jo te ļoti lielas prasības. Bērni gan prasa- pārkam zosis, trušus, savulaik arī bija daudz putnu, bet ja ir putni, tad ne puķīti iestādīt. Ir arī bites, tagad 15 mājiņas. Pagājušajā gadā bija ļoti niknas. Bērns, kā pabļauj ārā, tā bites klāt, bet mazajiem jau tā kļuva kā izklaide. Pirmajā gadā, ja koda, tad pampa, tagad nekā, pieradām. Bērniem - pašu un citiem te patīk. Viņus te pievelk, viņi te grib un prasās. Noteikti tā brīvības sajūta, iekrist un iebrist vis cauri. Ir jau tas skatu tornis netālu. Kad ir ciemiņi, es jau zinu, puika tik pasaka – „Ai, nav interesanti mājās” un visi uz torni. Lauki ir lauki. Neierobežojū. Es piekustu, cik daudz viņi iet. Toties ir ko noņemt. Kā nāk Jāņi, pilns pagalmis teltīm. Mēs jau ar vīru paši nākam no daudz bērnu ģimenēm. Domāju, ka ģimenē vismaz trīs bērnus vajag. Ir dēļ kā dzīvot. Man patīk lielas ģimenes. Mūsu pieci bērni katrs ir savādāks. Vecākais dēls skolas laikā bija ļoti kluss, bet mājās patīk dziedāt. Līga – kā skolā, tā mājās uzvedās. Maza bija interesants bērns, patika kost glāzes. Bet ļoti ieklausījās teiktajā. Liāna – auns dzimis. Ir raksturiņš! Mazie puikas veidojas. Gribās, lai izaug prātīgi bērni, lai nav tikai *pa gaisu*. Skaisti, mums te jautri.

Zemnieks nedzīvo pēc kalendāra, bet pēc saules

“Zemnieks visu laiku riskē. Pietiek kādai dabas klizmai uznākt un visu zaudē. Katrs gads kā loterija. Ja tev gads sliktš, rēķini, ka tas ir no dzīves izmests. Ja labs – vari kaut ko uzbūvēt, aizceļot. Visu laiku ir jāriskē. Jau toreiz gāju uz paplašināšanu. Daudzi pamet zemes, bija iespēja nomāt. Tas arī tagad. Ja attīsties, vari ņemt arī darbiniekus”, stāsta “Zaķīšu” saimnieks Andris Plonis, kuram savulaik mantotā zeme Zariņu pusē, atbilstoša izglītība un neatlaidība ir ļāvusi veiksmīgi strādāt dzimtajā pusē. Kā daudzi, arī Andris ir dzimis dvietietis, skolojies Dvietes pamatskolā un Ilūkstes vidusskolā, 1991.gadā absolvēja Lauksaimniecības Akadēmiju. Pāris gadus kolhozā strādājis par inženieri, bet, kad nāca pārmaiņu gadi, mantotā zeme mudināja uzsākt saimniekošanu un 1993.gadā tika pierēģistrēta saimniecība. “Šobrīd pamatā ir graudaugi, rapsis. Bet dārzenus atmetu, pamatā pupas tagad. Ar dārzeniem ir tā, ja Polijā neizaug, mums ir cerība. Robežas mūs neaizsargā,” stāsta Andris, “laukos ir jābūt fanātiķim. Vasarās par brīvdienām - aizmirsti. Zemnieks nedzīvo pēc kalendāra, bet pēc saules.” Andris uzsver, ka ņemot vērā to, ka Dvietē vairs nav neviena brīva zemes pleķīša, tad kādam nākt, uz uzsākt saimniekot no nulles ir nereāli. “Galvenais ražošanas līdzeklis – zeme – kur tu dabūsi. Lai kaut ko nopelnītu vajag platības, lielas. Dvietē pamatā saimniecības tiek pārmantotas. Ja esi lauku darbos jau no bērnības, grūti, ko citu iedomāties. 90.gados bija tāds sabrukums, ne par kādām darba vietām nebija runa. Sāc savu ar mazumiņu. Dārzeni, lopi. Pirmie desmit gadi – drausmas, kad nemaksāja par produkciju. Mājās trīs mazi bērni. Uznāca jau domas, ka jāmet viss malā, bijušie studiju biedri piedāvāja darba

Senatnīgajā parkā majestātiski dienas vada Dvietes muižas ēka, kas pagājušajā gadsimtā ilgus gadus savās sienās ir dzirdējusi skolas zvana skaņas un skolas bērnu balsis. Pēc vairāku gadu klusuma, tā atkal atdzimst

sākām. Sākumā jau vis kaut kā bija. Dārzeni, cūkas. Vīrs divus gadus Siguldā strādāja, es pa mājām ar bērniem. Es vēl ar klusu cerību, ka vīrs uz pilsētu vedīs. Bet sapratām, ka tā nevar dzīvot, jāsāk domāt. Pašiem viena gotiņa, mamma iedeva otru, tā mēs sākām. Tagad slaucamas 23, kopā 53. Tā mēs raujamies. Rakstījām arī projektus tehnikas iegādei. Tagad gan ar projektiem esam apstājušies. Bet atteikties no šī netaisāmieš, lai gan piena nozarei neiet viegli. Ir pieci bērni, kuri jāskolo. Nemetam plinti krūmos. Nestāvēsim pie pagasta ar pastieptu roku - dodiet. Laika neesam tādi cilvēki. Zemes rūķīši mēs esam. Ja brauktu prom, ilgotos. Nevar jau pilsētā nosēdēt. Te sadūšojies – jāiet, jādara. Tā mēs čāpojam, te lopi, te mājas.” Jautāju, vai saimnieki savus bērnus redz strādājam laukos arī nākotnē. „Mazajiem tagad patīk,” saka Viktorija, “bet ir labs teiciens „Bērni mums ir iedoti uz laiku”. Tādēļ nedomājam, ka kāds būtu jāpīerunā palikt saimniekot te, ļaujām pašiem izvēlēties. Vecākais dēls Latvijas Jūras akadēmijā ir sācis studēt, tagad pirmā sesija nokārtota, nu jau mierīgāks ir. Varbūt kurš atgriezīsies, kurš nē. Galvenais, lai bērnam ir labi.” Ieskicējot nākotnes iespējas saimniekošanai, dzīvošanai laukos, Rītiņu ģimene atbild tāpat, kā daudzi citi, ka Dvietē vairs

vietas firmās, kur paši strādāja... 90.gados kredītus dabūt nevarēja. Ja toreiz varēt! Bet, ķīlas nav – kredīta nav. Un, kur tev toreiz varēja būt. 2000.gadā situācija pa lēnām mainījās. Pēdējos padsmīt gados ir normāli, protams, vienmēr ir tie sezonas krenči... Bet ir jāprot pielāgoties zemei. Grozīties, šiverēt tepat. Dzimis, izaudzis te, katrs koks pazīstams. Grūti bez tā iedomāties. Kluss pagasts, nomalē, daba skaista. Gaidi pavasari, kad plūdi. Pēdējos divus gadus nebija, šķiet kaut kā pietrūkst. Saaug ar dabu. Dēlam tā arī ir. Ciemos regulāri brauc. Meita ar rīdzinieku saprecējās, tie sajūsmā. Sieva ņemas, tā tur skraida, linijdejas dejo. Pašam gan nekur īsti iet negribās, nevar jau arī aiziet, no rīta līdz vakaram darbi. Tam vajag papildus enerģiju. Bet savi hobiji ir, patik ceļot, kad tālāk, kad tuvāk. Tad atbrauc kā no citas pasaules. Cilvēkiem cita uztvere, piemēram, Spānijā 20% bezdarbs, bet visi smaidīgi, neredzi nevienu dūsmīgu, nepieklājīgu. Tas iegriež, ka mums viss ir slikti. Cilvēkiem kaut kas iepotēts, ka viss ir slikti. Skatos, cilvēks visu sasniedzis, bet no rīta līdz vakaram var čīkstēt. Ziņās arī tik to sliktu gāž. Gads ar gadu, tā to iepotē.” Spriežam, ka teiciens - pasaules pilsonis - sevi neattaisno. Pazūd tautības, patriotisms. Jaunieši te neturas, Dvietē ir daudz izbraukušo. Andris rāda uz tuvējo ielu, norādot, ka tur vien, cik tukšu māju: “Līvānu mājiņas – četras tukšas, nevar pārdot, ne pat, ka nav naudas, nav kas dzīvo. Arī pilsētās stāv pusuzbūvētas mājas. Veselu dienu nosēdi mājās, nevienu cilvēku neredzi. Kolhoza laikos pāri 1000 iedzīvotājiem, tagad gandrīz 3 reizes mazāk. Statistikā jau ir vairāk. Padomju laikos, kultūra dzīvoja, Ligo, Atvadas ziemei, Dviete, Bebrene, Rubeņi, kopā pa ballēm... Bet tad pēkšņi hop un nav. It kā viss bija. Bet tauta negāja. Viss cauri, neviens neko nedaram-iepotēja. Pēc desmit gadiem pavisam mazāk cilvēku, neredzu iemeslu kā cilvēkus pārliecināt. Investīcijas, ražotnes nebūs. Ja ko iesāk, jābrauc ar visiem strādniekiem. Te zemnieki pat darbiniekus nevar dabūt. Ja būtu tauta, tad būtu pakalpojumi – frizētava, kafejnīca. Lai kāda ekonomika grozītos vajag daudz cilvēku. Ir braukts uz Zviedriju, Somiju... citur tik daudz iedzīvotāju, sāk jebkādu biznesu, tur aizies. Mūsējie visur darbus atradīs. Tāpēc vismaz uz Rīgu aizbrauc.” Atgriežoties pie tēmas par lauksaimniecību, Andris teic, ka gaužām nepatīkami ir dzirdēt televīzijā ziņas par saimniecībām, kuras bankrotē, noslēpums neesot, ka tiek arī pārdotas. Piena nozarei smagi laiki pienākuši, citur Latvijā saimnieki sakot, ka nav pat ko ēst. “Bet dvietieši pārāk nesūdzas. Smagāk tiem, kas uz tiem miljoniem sabūvēja fermas. Paldies Dievam, ka graudu tirgus sakārtojies. Agrāk nebija jau kur likt tos graudus. Tagad, ja nevari aizvest, paši atbrauc pakaļ. Jautājums tikai cenā,” saka Andris un smeļoties piebilst, “galvenais, lai papīri kārtībā. Pēc trīs gadiem 10% pieaugumu prasa. Pie šitā jāpieiet ar humoru. Zemnieku kompānija tā ir sava tauta. Mēs jau paši runājam, ka tās sejas nemainās, tik vecākas paliek. Smejamies, ka zemniekam nekad nav labi un visu laiku var čīkstēt. Te par sausu, te par mitru. Atkal par karstu viss izkalst, līst – izslīgs viss.” Te būtu vietā viena anekdote, kuru Andris stāstīja, bet tomēr atstāsim aizkadrā.

Bet ar teikumu - “Laikam jau atšķiros no citiem pārvalžu vadītājiem ar savu darba stilu,” sarunu uzsāk Iveta Plone – Dvietes pagasta pārvaldes pārzine. “Cenšos darba dienu ne tikai iesākt ar labsirdīgu smaidu un labvēlību, bet arī saglabāt to visas dienas garumā. Izturoties pret cilvēkiem ar labestību un sirsnību, var panākt pavisam citu rezultātu. Ja vajag, braucu arī pie ģimenēm risināt viņu problēmas, un ir tik laba sajūta, ja šādās situācijās izdodas rast pozitīvus risinājumus. Pa šiem gadiem ir bijis tik daudz interesantu situāciju un atgadījumu, ka varētu sarakstīt veselu grāmatu. Tāpēc jau es esmu pagastā, lai palīdzētu saviem iedzīvotājiem. Un kā lai nepalīdz, ja viss mans mūžs kopš dzimšanas ir pagājis Dvietē, visus labi pazīstu un zinu, kāda pieeja katram vajadzīga. Domāju, ka tas man palīdz ikdienas darbā. Neapraķstāmas ir tās sajūtas un prieks, ko izjūtu, kad realizējas iecerētais un jūtu dvietiešu atbalstu!” Viņa vairākkārt uzver, ka neviens darbs nav viena cilvēka spēkiem veicams, ikviens sasniegums ir daudzu cilvēku kopdarbs, tādēļ uzskata par svarīgu ne tikai īpašās reizēs, bet arī ikdienā teikt paldies. Sarunas laikā spriežam par to, kāda ir Dviete tagad, kāda tā būs nākotnē. “Dviete varētu pastāvēt, ja turpinātu attīstīt lauksaimniecību,” stāsta Iveta, “nozīmīgs būtu atbalsts no valsts, lai jaunie cilvēki gribētu atgriezties. Lauksaimniecības kooperatīvu varētu nodibināt tieši Dvietē, jo te saimnieko spēcīgi zemnieki. Vajadzētu tikai uzņēmīgus cilvēkus, kas sākumā to visu uzņemtos. Lauksaimniecības kooperatīva nodibināšana būtu iespēja novada zemniekiem realizēt saražoto produkciju, būtu drošības sajūta, ka saražoto produkciju ir kur nodot. Dvietē ir vairākas lielas saimniecības – „Zaķīši”-īpašnieks Plonis Andris, „Ciemiņi”- īpašnieks Edgars Kriškijāns,

„Madaras”- Ludvigs Gronskis, „Saimnieki”- īpašnieks Jānis Vaitkuns, un citas. Ir iecere Dvietes skolu atremontēt, izveidot par pansionātu, pirmkārt, lai vecajiem cilvēkiem ir kur palikt, otrkārt, būtu jaunas darbavietas. Ēka ir centrā, tuvumā baznīca, pagasta pārvalde, kultūras nams, parks, bibliotēka, feldšerpunkts, pasts – viss vajadzīgais veco ļaužu ērtībai. Plānojam turpināt apgaismojuma atjaunošanu ciematā un pagasta ceļu remontdarbus. Perspektīvā – attīstīt tūrismu, atdzimst - „Apsītes”, Muižas ēka, novadpētniecības materiālu krātuve. Uzbūvēts putnu vērošanas tornis, atpūtas vieta tūristiem utt. Tas viss piesaista cilvēkus. Protams, prasa laiku, naudu, bet reāli tās ir lietas, ko var izdarīt. Protams, pagastā ir daudz problēmu -bezdarbs, mazs iedzīvotāju skaits, dārga apkure... Lielākā sāpe - likvidētā skola, bērnudārzs. Gribētos atjaunot skolas sporta zāli, jo bērni un jaunieši te nodarbojas ziemas periodā. Zālē ir auksti, grīda nelīdzena. Telpa liela, ja to atjaunotu, novada jaunieši varētu trenēties, varētu rīkot sacensības”.

Mēs visu varam sasniegt tepat

Runājot par sasniegto, arī Iveta atzīmē vairākkārt minētās Paula Sukatnieka dzimtās mājas „Apsītes”. Ar šo vietu saistītas lielas ieceres, bet tā visa nebūtu, ja tik daudzi cilvēki te nepieliktu savu roku un pūles. Sasniegtais nav tikai viena cilvēka darbs, vadīt un iniciēt idejas ir viens, bet lai viss realizētos, ir ieguldīti dažādi resursi. “Paldies Ilūkstes novada pašvaldībai par uzņemšanos, atbalstu, ja pirms vairākiem gadiem nebūtu domes priekšsēdētāja Stefana Rāznas liktenīgā telefona zvana, tad nezinu, kādas tagad būtu mūsu slavenās „Apsītes”...” atzīst Iveta, “projekti, piešķirtās finanses, līdz ar to, radītās darba vietas... Jāmin ir visi, kuri palīdzēja sakopt teritoriju, atjaunot māju. *Simlatnieki* – milzīgs darbs viņu rokām. Lai vieta pastāvētu un attīstītos, regulāri tiek piešķirtas finanses – vīnogu, rožu stādu iegādei, pasākumu organizēšanai... Cik degvielas tiek izlietots pļaušanai utt. Tāpēc atkārtoti gribas teikt paldies Ilūkstes novada pašvaldībai un personīgi domes priekšsēdētājam Stefanam Rāznam! Paldies izpilddirektorei Ligai Bukovskai, domes deputātiem, it īpaši, maniem jaukajiem Dvietes deputātiem – Guntaram Cepurītim un Jānim Krievānam, visiem pašvaldības darbiniekiem, jo neviens nav atteicis nepieciešamo palīdzību un konsultāciju. Uzslavas, pateicības, atbalsts – tikai visiem kopā!” Un daudzi dvietieši ir atsaucīgi, izpalīdzīgi, ar pārliecību saka Iveta, piebilstot- “Ko es viena izdarītu?” Viņa stāsta, ka dzīve un darba organizācija pievienojoties novadam mainījās. Arī Iveta, kā pārvaldes pārzine te ir no 2009.gada, un paveikts ir daudz, jau minētās „Apsītes” – atjaunotas, labiekārtotas, plus iegūta atpazīstamība Latvijas mērogā, te rīkoti semināri, pasākumi, kuros piedalījušies dalībnieki no dažādām Latvijas vietām, arī ārzemēm. Otrs, parkā tagad ir brīvdabas estrāde, publiski pieejama lapene un tualete, pateicoties biedrības „Dvietiņa” aktivitātēm. Ir labiekārtota Dvietes parka, pagasta centra un diķa teritorija. Pateicoties pašvaldības atbalstam, iegādāts mazais traktoriņš LT 154. Smaidot Iveta piebilst, ka to nevar neminēt, traktoriņš esot neiedomājami liels atspaidis teritorijas sakopšanā. Tiek arī ceļi kārtoti un jāpiemin atjaunotais apgaismojums Dvietes pagasta centrā. Tam visam par pamatu veiksmīga pašvaldības un pārvaldes sastrādāšanās, stāsta Iveta: “Milzīgs paldies darbiniekiem, kuri savu darbu dara pēc labākās sirdsapziņas, strādā pagasta labā tā, it kā darītu priekš sevis – paldies Pēterim Skrindževskim, Jurim Dilānam, Anatolijam Kokinam, Dacei Stapkevičai, Vandai Gronskai, Sandrai Stašānei, iepriekš minētajiem zemniekiem, kuri izlīdz ar savu tehniku. Paldies sabiedriskā darba veicējiem, kas visus šos gadus strādājuši, visiem pagasta iedzīvotājiem, kuri katru gadu aktīvi piedalījušies Dvietes parka, kapsētu, „Apsīšu” un citu teritoriju sakopšanas darbos. Paldies visiem labas gribas cilvēkiem – par pozitīvām domām, vārdiem, idejām, darbiem”

Gan kāda sāpe, gan lepnums vienu viet, kādam tukšums, bet citam miers un paradīzes nostūris, palu zeme, bet varbūt, kā Sukatnieka “Zaļie sapņi” ir Dvietes pagasts. Nobeigumā gribās atgriezties pie Vandas Gronskas teiktā – “Mēs visu varam sasniegt tepat. Darīt to, kas patīk – tā ir liela laime! Tu esi savā zemē, tu zini savas saknes.” Iebraucēji un tūristi Dvieti sauc par gaišo pusi, tādēļ gribās teikt - būsim lepnī par savu pusi!

Paldies dvietiešiem par atsaucību!

Stāstos ieklausījās
Madara Pavlovska
redaktore

LAI PUĶI AIZSNIEGTU IR JĀNOLIECAS

Tika aizvadīta Daugavpils rajona invalīdu biedrības ikgadējā tikšanās

Uzsākot jauno darba cēlienu un atskatoties uz aizvadīto, 14. janvārī Ilūkstes novada Kultūras centrā, svētku noskaņā, tika aizvadīts Daugavpils rajona invalīdu biedrības pasākums. Ar savu klātbūtni pasākumu pagodināja pārstāvji gan no Ilūkstes novada pašvaldības, gan Daugavpils novada pašvaldības, kā arī piedalījās abu novadu aprūpes centru darbinieki un klienti.

Pasākuma gaitā tika teikti laba vēlējumi un stiprinājumi Jaunajā gadā. Ilūkstes novada pašvaldības priekšsēdētājs Stefans Rāzna izteica pateicību par iespēju būt kopā šajā pasākumā, atzīmējot, ka šis ir neparasts laiks un janvārī savos prātos turam dzīvus Latvijai nozīmīgos barikāžu notikumus, uzsverot, ka arī dzīvē tiek samērā bieži celtas barikādes. Stefans Rāzna izteica lielu pateicību Invalīdu biedrībai, kuras dalībnieki spēj būt kopā un veidot cilvēcisko gaisotni, vēlot, lai Jaunais gads ir garīgi mierpilns, bet aktīvs caur biedrības izpausmēm. Savukārt Anna Jegorova, Daugavpils sociālā dienesta vadītāja uzsvēra lielo devumu, ko sniedz veiksmīgā abu novadu sadarbība, sakot: „Ja domā par Ilūkstes novadu un Daugavpili, nāk prātā trīs vienojošās lietas, tās ir organizācijas, pasākumi, kas stiprina mūsu saites – „Latvijas Sarkanais Krusts”, Ziemassvētku pasākumi un „Invalīdu sporta svētki”. Kad labi dzīvo kaimiņi, tad arī visas lietas iet labi. Prieks, ka mums blakus ir Ilūkstes novads.” Anna arī uzsvēra, ka šobrīd ir svarīgi atjaunot Ilūkstes novada un Daugavpils Sarkanā Krusta komiteju, kā arī atgādināja, ka lai vai kā būtu, sociālā joma ir prioritārā, jo te notiek visi procesi. Jāpie-

FOTO - EGITA TERĒZE JONĀNE

min, ka liels nopelns biedrības darbā ir Leontīnei Tamanei, Daugavpils rajona invalīdu biedrības vadītājai, kura šajā svētku reizē visiem vēlēja veselību, satiecību un mīlestību. Pasākuma laikā tika akcentēta ne vien sociālās jomas nozīme, smaidos un smieklos aizvadīta pēcpusdiens, bet arī iepazīti skaisti cilvēki, kuri prot priecāties par dzīvi.

Atgādinot, var piebilst, ka Daugavpils rajona invalīdu biedrība, kas dibināta 1991. gadā, ir sabiedriska organizācija, kas darbojas bijušā Daugavpils rajona teritoriālajās robežās. Tā savās rindās apvieno visu kategoriju invalīdus. Biedrības mērķi - invalīdu aktivizēšana izglītībā; brīvā laika un kultūras dzīves aktivizēšana; valsts institūciju, privāto struktūru, fizisko personu iesaistīšana biedrības darbā; brīvprātīgā darba organizēšana; veicināt invalīdu reintegrāciju sabiedrībā. Galvenie biedrības sadarbības partneri ir Latvijas invalīdu biedrība, Ilūkstes novada pašvaldība, Daugavpils novada pašvaldība, visas Ilūkstes un Daugavpils novados esošās pagastu pārvaldes.

Madara Pavlovskā
redaktore

DARBĪBU ATSĀKUSI SUBATES SABIEDRISKĀ PIRTS

Pēc apkures krāsns pārbūves, decembra beigās, darbu atsāka Subates sabiedriskā pirts. Ietilpīgais darbs tika veikts jau kopš vasaras, un kā stāsta Gunta Okmane (Subates KN vad.) pirts bija ļoti gaidīta un liels prieks ir, ka tieši pirms svētkiem, tika atsākta tās darbība.

FOTO - GUNTA OKMANE

Subates sabiedriskās pirts pirmsākumi meklējami jau 60. gados, kad savā laikā tā darbojās pat uz divām pusēm – sieviešu un vīriešu. Tagad pirts darbojas uz vienu pusi. No rītiem nāk vīrieši, pēcpusdienās sievietes. Ir pērtuve, dušas. „Pirts remonta beigas tika ļoti gaidītas, esam priecīgi par paveikto,” stāsta Gunta, „bet daudz ir vajadzīgs, lai vēl labiekārtotu, lai būtu mājīgāk, lai vieglāk uzkopt. Vēl neesot novadā, vairākkārt rakstījām projektus, lai pirti modernizētu, saglabātu, diemžēl projekti netika apstiprināti. Vēl bija lieliska ideja, kur neesam atmetuši, pusi pirts pārveidot par saunu, iekārtot arī nelielu atpūtas telpu. Pirts atrodas skaistā ezera krastā, gribētos arī labiekārtot apkārtni. Ideja ir dzīva un subatieši sapņo par šo iecerī.” Gunta uzsver, ka ir liela cerība, ka jaunajā plānošanas periodā šī ideja tiks īstenota un pirts tiks labiekārtota un kļūs par vēl vienu punktu, kas piesaistīs Subates viesus.

Jāatzīmē, ka tāda veida pirts jau ir retums Latvijā, ko var saukt pat par kultūrvēsturisku mantojumu, bet to popularitāte sāk atdzimt. Te nesteidzīgi, mīlīgi var baudīt pirts priekus. Un tā nav tikai mazgāšanās, bet arī tikšanās vieta.

Madara Pavlovskā
redaktore

IR TAPUSI DOKUMENTĀLĀ FILMA “PALU ZEME DVIETE”

LIFE+ projekta partnera Elm Media komanda projekta laikā uzņēma dokumentālo filmu “Palu zeme Dviete”, kas stāsta par Dvietes palienes dabas vērtībām un procesiem, vietas vēsturi, apsaimniekošanu dažādos laikos un par LIFE+ projekta laikā paveikto. Filma ietver no gaisa filmēto materiālu 2011. un 2013. gada palu laikā un 2015. gada vasarā un rudenī – pēc Dvietes upes likumainās gultnes atjaunošanas. Filmas garums ir 45 minūtes. Dokumentālo filmu par Dvietes palieni un LIFE+ projektu var noskatīties tiešsaistē dvietespaliene.lv (zem sadaļas video).

Ilze Priediece projekta asistente

ESAM SADZIRDĒJUŠI MŪSU NOVADA HIMNU

Ir noslēdzies Ilūkstes novada himnas izvērtēšanas konkurss. Apkopojot visus rezultātus ar prieku paziņojam, ka par Ilūkstes novada himnu ir kļuvusi dziesma - „Ilūkstes novads - Sēlijas villaine zaļā” - teksta autore Janīna Vagulāne, mūzikas autore - Inga Kraševska (balsošanas kārtas Nr.5).

Himnas izskatīšanas konkurss notika divos posmos. Uz himnas godu pretendēja piecas dziesmas, kuras tika iesniegtas līdz 2015. gada 1.oktobrim. Pirmajā kārtā dziesmas tika nodotas himnas vērtēšanas komisijai, kurā piedalījās Ēvalds Daugulis - Daugavpils Universitātes mūzikas un mākslas fakultātes dekāns, Edgars Znutiņš -Daugavpils Universitātes mūzikas katedras vadītājs, Silvija Romāņenkova- Ilūkstes novada latviešu valodas un literatūras skolotāju metodiskās apvienības vadītāja, Anita Meikšāne-Ilūkstes 1.vidusskolas mūzikas skolotāja, Maija Žigajeva- Ilūkstes novada mūzikas skolotāju metodiskās apvienības vadītāja. Komisijas sēdi protokolēja Līga Baltrukeviča - Izglītības, kultūras un sporta nod.vad.p.i. Noslēdzoties pirmajai kārtai, komisija atzina, ka visās dziesmās ir ieguldīts profesionāls un kvalitatīvs darbs, katrā ir iekodēts savs stāsts, sava izjūta par mūsu novada. Tādēļ visas piecas dziesmas tika izvirzītas uz konkursa otro kārtu, nodot Tautas balsojumam. Tautas simpātija pie komisijas vērtējuma saņēma papildus punktus, kas būtiski varēja mainīt vietu izvietojumu. Šoreiz Tautas balsojums saskanēja ar komisijas vērtējumu. Pēc apkopotajiem rezultātiem Tautas balsojumā tika iegūti sekojoši rezultāti:

1.vietu ieguva dziesma Nr.5 („Ilūkstes novads – Sēlijas villaine zaļā” – teksta autore Janīna Vagulāne, mūzikas autore – Inga Kraševska.) – 341 balss;

2.vietu ieguva dziesma Nr.2 („Mēs Ilūkstes novadā dzīvojam” - teksta un mūzikas autors Pēteris Makaveckis) – 289 balss;

3.vietu ieguva dziesma Nr.4 („Ilūkstes novada himna”- teksta autors Aigars Daudzvārds, mūzikas autors Grigorijs Zilbers) – 153 balss;

4.vietu ieguva dziesma Nr.1 („Ilūkste mīļā, novada sirds” – teksta autore Marija Slavinska, mūzikas autore Jadviga Midere) 121 balss;

5.vietu ieguva dziesma Nr.3. („Ilūkstes novada himna” – teksta autore Laima Buķe, mūzikas autors Dzintars Ķīsis) – 62 balss.

Noslēdzoties himnas izvērtēšanas konkursam, dziesmu autori saņems Ilūkstes novada pašvaldības Pateicības rakstu un naudas balvu (himnai - balva 1000 Eur apmērā, Tautas simpātijai – 300 Eur apmērā un pārējām dziesmām – balva 300 Eur apmērā). Ilūkstes novada pašvaldība izsaka pateicību visiem dziesmu radītājiem un vērtētājiem. Himnas pirmatskaņojums un visu pretendentu apbalvošana notiks šī gada jūlijā, Ilūkstes novada svētku svinīgajā pasākumā. Leposimies un turēsim godā mūsu novada himnu!

Madara Pavlovskā
redaktore

JAUTĀJUMI <- > ATBILDES

Novadu veidojam mēs katrs! Ja Tev ir kādi jautājumi, pārdomas vai viedoklis par norisēm mūsu novadā, esi aktīvs un raksti „Ilūkstes Novada Vēstīm”. Iesūtītie jautājumi iespēju robežās tiks izskatīti un rastās atbildes tiks publicētas nākamajā „Ilūkstes novada vēstīs” numurā.

Jautājumus un pārdomas lūdzam adresēt „Ilūkstes Novada Vēstīs” redakcijai, sūtot uz e-pastu mpavlovskā@inbox.lv vai drukātā veidā iesniedzot Ilūkstes novada pašvaldības informācijas un pakalpojumu centrā. Lūgums jautājumus sagatavot korekti, īsi un skaidri. Lai saņemtu atbildes jau nākamajā ikmēneša izdevumā, lūdzam tos iesniegt līdz **22.februārim**.

Madara Pavlovskā
redaktore

ILŪKSTES NOVADS – SĒLIJAS VILLAINĒ ZAĻĀ

Ar ziliem vizbuļiem Akmeņupes gravās,
Ar pātiem kumeļiem palieņu pļāvās,
Ar putnu balsīm tumšzaļos vēros,
Un briežu auriem rudeņos vēlos.

Ilūkstes novads – Sēlijas villaine zaļā
Ieausta manā un tavā dvēseles daļā.
Te savu nestu nest, te savu akmeni velt,
Te savu sirds dziesmu saulītē celt.

Ar seniem pilskalniem, ietītiem mītos,
Dievnamu zvaniem svētdienu rītos,
Ziedošām sētām zem svēteļu spārniem,
Un no labas sirds pateiktiem vārdiem.

Ar dejas soli vai planšeti sauļā,
Ar uzvaru sportā vai ražas pļaujā,
Ar sava novada karogu mastā
Te laimīgi esam Sēļzemes krastā.

AICINĀJUMS ILŪKSTES PILSĒTAS IEDZĪVOTĀJIEM

Lūdzu ņemt dalību Ilūkstes pilsētas vēstures notikumu apkošanā un izveidot grāmatu par Ilūkstes pilsētu. Man zināms, ka dažās ģimenēs ir saglabājušies foto attēli par Ilūksti pirms Pirmā pasaules kara. Varētu atspoguļot Napoleona kara gaitas Ilūkstē, drausmīgo 1941.gada 14.jūnija, 1949.gada 25.marta notikumus. Noteikti jāizrāda goda vieta mūsu novadā garā stipriem cilvēkiem, kuri nesa pasaulē Ilūkstes vārdu. Ja Jūs neesat vienaldzīgi un Jums ir kāda veida informācija, tad lūdzu pieteikties pie Vandas Rimšas (Ilūkstes BJC vad.), tālrunis 654 62580. Ceru uz visu iedzīvotāju un inteliģences atsaucību. Šī grāmata varētu kalpot ne vien kā informatīvais avots, bet arī būtu kā skaista dāvana vidusskolu absolvējušajiem jauniešiem. Mums ir jāzina savas saknes un jābūt lepniem par savu novada centru – Ilūkstes pilsētu.

Ar cieņu, pensionētais skolotājs
Pēteris Zemlickis

agva ZUMBA

Aqua Zumba – tā ir cita pieeja fitnesam!

**Ceturtdienās
19:00**

Viena nodarbība **6.00 €**

**Ar IEPRIEKŠĒJU
PIETEIKŠANOS pie
treneres Līvas 20219355**

*Liec, Laimīte, baltu ziedu
Mazajā rociņā -
Lai ir balta tā dzīvīte,
Kura būs jādzīvo*

Ilūkstes novada Dzimtsarakstu nodaļā janvārī ir reģistrēti jaundzimušie:

Bebrenes pagastā: **Viktorija Kovaļova**
Ilūkstē: **Timurs Veličko, Darina Borunova**
Subatē: **Lāsma Lapteva**

*Lai sapnis balts viņu dvēseles aijā
Un klusais miers ar saviem spārniem sedz....*

Ilūkstes novada Dzimtsarakstu nodaļā janvārī reģistrēti mūžībā aizvadītie:

Eglaines pagastā: **Ādolfs Turkevičs**
Pilskalnes pagastā: **Antons Sjomkans**
Prodes pagastā: **Imants Sprindžuks**
Ilūkstē: **Marija Bondareva, Marija Lielbārde,
Valentīna Lisija, Vilhelmine Tarbuna, Viktorija Mukāne,
Jeļena Bondarenko, Irina Pavlova**
Subatē: **Eduards Valpēteris, Veneranda Jadviga Ostrovska**

Pasākumi februārī

- 09.02 Diskotēka bērniem Subates KN
- 12.02 Jauniešu deju kolektīvu Valentīndienas sadancis un ballīte Subates KN
- 12.02 Meteņu pasākums
Eglaines skolas apkārtnē plkst. 13:30
- 13.02 Vidējās paaudzes deju kolektīvu sadancis Ilūkstes KC plkst. 18:00
- 14.02 Valentīndienas pasākums
„Dzīve – zieds, mīlestība - šā zieda medus”
Šēderes KN plkst. 14:00
- 20.02 Meteņi un Masļeņica Subatē
- 26.02 Vokālās mūzikas konkurss
„Balsis 2016” Ilūkstes KC plkst. 10:00
- 27.02 Ilūkstes novada pašdarbības kolektīvu svētki Ilūkstes KC plkst. 19:00

*Gadskārtu gobelēnos ir izteikts ļoti daudz,
Līdz pat mūža beigām tur atklāsmes lasīt varam;
Galvenais – lai tās ikdienas saknēm ir dzīvības strauts,
Baltā krāsā, kas uzplaukt liek likteņa zariem.*

(K.Apškrūma)

Ilūkstes novada pašvaldība sveic apaļajās jubilejās janvārī un februārī dzimušos novada iedzīvotājus:

Bebrenes pagastā: Zofiju Dogžinu, Liliju Glovecku, Olgu Strupuli, Viju Kaktiņu, Vitu Kviļūni, Andru Rāznu, Arvīdu Možeiku, Intu Zeltiņu, Juri Birkmani, Nadeždu Koguti, Māri Linartu

Dvietes pagastā: Janīnu Vuškāni, Ritu Strodi, Genovefu Mizovsku, Vitāliju Taraškeviču, Terēziju Žuravsku, Danutu Gronsku, Pēteri Ostrovski, Ignatiju Petrovu, Terēzi Strodi

Eglaines pagastā: Birutu Kokinu, Vinetu Vērđiņu, Hendriku Aleksandroviču, Broņislavu Pučku,

Pilskalnes pagastā: Aivaru Puriņu, Alīdu Špakausku, Irīnu Fedosovu, Annu Kibjaro, Aivaru Gaudzeju, Brigitu Jankovsku, Ričardu Voitenkovu, Jaroslavu Rožņativski, Mariju Multiņu, Veroniku Purvinsku, Benitu Baltmani, Ilonu Dzenušku

Prodes pagastā: Andri Studānu

Šēderes pagastā: Regīnu Zemlicku, Žānu Fedjakinu, Jāni Kraukli, Terezi Oboļeviču

Subatē: Onu Janulieni, Tatjanu Samsoni, Leonu Švanu, Agafiņu Komarovu, Valēriju Kalītu

Ilūkstē: Anatoliju Ivanovu, Pāvelu Jegorovu, Valentīnu Vindeli, Raimondu Dāvidsonu, Regīnu Svirkoviču, Annu Puišu, Jadvīgu Veikši, Aleksandru Jakovļevu, Silviju Romaņenkovu, Geņu Treščinsku, Vitoldu Kokānu, Helēnu Stalidzāni, Gaļinu Straumi, Mečislavu Gežīnu, Aleksandrinu Surgovti, Jāni Černovu, Anītu Valaini, Aivaru Kupčūnu, Lolītu Nitišu

Ilūkstes novada informatīvais izdevums.
Redaktore: Madara Pavlovska
e-pasts: mpavlovska@inbox.lv
www.ilukste.lv

Ilūkstes novada domes adrese:
Ilūkste, Brīvības iela 7 tel. 5447859,
e-pasts: dome@ilukste.lv
Par publicētajiem faktiem un skaitļiem
atbild raksta autori

Maketēšana: Igors Madžulis
Iespēšana: SIA “Latgales druka”,
tirāža - 690 eksemplāri.